

ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ=ΜΑ
ΝΩΛΙΑΣΣΑ=ΜΠΙ
ΖΑΝΙ=ΔΡΙΣΚΟΣ

ΑΧΝΑΡΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 Τ.Κ. 10431 ΑΘΗΝΑ ΕΤΟΣ 6ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 26 ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1999

«Τ' Αχνάρια» αφιερώνουν τις σελίδες τους στην εκδήλωση προς τιμήν των δασκάλων μας

ΤΙΜΗ ΣΤΟΥΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥΣ ΜΑΣ

Στις 13 Αυγούστου το βράδυ ο Πολιτιστικός Σύλλογος και η Αδελφότητα Μανωλιασσιτών της Αθήνας διοργάνωσαν εκδήλωση αφιερωμένη στους δασκάλους που υπηρέτησαν στη Μανωλιάσσα και είναι συνταξιούχοι.

Παραβρέθηκαν και τιμήθηκαν:

- 1) ΚΟΝΤΡΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
- 2) ΜΠΕΝΕΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
- 3) ΓΟΥΣΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
- 4) ΜΙΧΟΥ ΑΘΗΝΑ
- 5) ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ ΚΩΣΤΑΣ
- 6) ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ-ΓΟΥΣΗ ΑΘΗΝΑ
- 7) ΑΓΓΕΛΗ-ΣΙΩΖΟΥ ΜΙΡΑΝΤΑ
- 8) ΚΟΝΤΑΞΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Η εκδήλωση προς τιμήν των δασκάλων μας έγινε για πρώτη φορά στο χωριό μας και, όπως ήταν αναμενόμενο,

μενο, σκόρπισε λίγη συγκίνησης.

Την παρουσίαση έκανε η ΑΡΓΥΡΟΥΛΑ ΙΣΚΟΥ-ΝΙΚΟΥ.

Στα τιμώμενα πρόσωπα απηύθυναν χαιρετισμό εκ μέρους της Αδελφότητας ο πρόεδρος ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ:

«Αιδεσιμότατοι,

κ. δήμαρχε,

κ. πρόεδρε του Τοπικού Συμβουλίου,

σεβαστοί μας δάσκαλοι,

αγαπητοί μου συγχωριανοί,

με ξεχωριστή χαρά και μεγάλη συγκίνηση μέσα σε μία ατμόσφαιρα φορτισμένη

συναισθηματικά, καλωσορίζουμε σήμερα τους δασκάλους μας.

Αν και υπάρχουν τα σημάδια του χρόνου, αν και πέρασαν από τα σχολικά μας χρόνια για πολλούς μέχρι και έξι δεκαετίες... μοιάζουν σαν χθες.

Είναι μεγάλη η τιμή να σας έχουμε απόψε κοντά μας. Η εκδήλωση αυτή είναι αφιερωμένη στο δάσκαλο. Γυρίζοντας τη μνήμη μας προς τα πίσω, στα παιδικά μας χρόνια μένει στο δάσκαλο και τη δασκάλα. Μένει σε αυτούς που μας πήραν από το χέρι, από την αγκαλιά της μάνας και μένει σε αυτούς πρώτα ως ανθρώπους και ύστερα ως δασκάλους, με ευγνωμοσύνη για ό,τι μας προσέφεραν σε μόρφωση και ανθρωπιά.

Στη διάρκεια των 60 και πλέον χρόνων στη Μανωλιάσσα, παρ' όλη την ανέχεια στις ιδιαίτερα δύσκολες εποχές (πόλεμος, εμφύλιος, φτώχεια, που αν κανείς δεν τα νιώσει, δύσκολα τα κατανοεί), ο δάσκαλος κράτησε ισορροπίες, έδωσε γνώση, διδάξε και με τη στάση του, ξεπερνώντας τοπικές παραξενιές, έβαλε γερές βάσεις στη νεοαία.

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση προς τιμήν των δασκάλων μας.

Εφτιαξε "στρατιώτες της ζωής", γιατί έτσι μόνο θα μπορούσε να εκπονούν τα παιδιά που πέρασαν από τα χέρια του να αγωνιστούν να επιβιώσουν, να δημιουργήσουν.

Βαστήσατε το βάρος της Παιδείας, με τα δόντια σας. Μας επιφυτεύσατε με μεγάλη επιμέλεια και προσοχή ηθικές υποθήκες και συμβουλές για τη σωστή ανάπτυξη του χαρακτήρα μας. Το παιδαγωγικό σύστημα εκείνων των χρόνων δεν ήταν το σημερινό.

Ο κανόνας της εποχής ήταν "ζήλο για να γίνει άνθρωπος", οι τιμωρίες σκληρές, οι γονείς μας, κυρίως οι μανάδες, μας έφεραν στο σχολείο από το αυτί... Από αυτό βγήκε και το... "από το αυτί και στο δάσκαλο".

Τιμούμε το δάσκαλο, τον ιερό παράγοντα της αγωγής.

Τιμούμε το φίλο και συνεργάτη των παιδιών, που τον εμπιστεύονται ανεπιφύλακτα γονείς και Πολιτεία.

Τιμούμε τον άνθρωπο, που αγωνιά και αγωνίζεται για την παιδεία του λαού μας.

συνέχεια στη σελ. 4

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση προς τιμήν των δασκάλων μας.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1999

Αγαπητοί μας φίλοι

Γιὰ σας

* Μετά τις καλοκαιρινές διακοπές ερχόμαστε και πάλι κοντά σας για να σας πούμε τα νέα του χωριού μας, του Πολιτιστικού συλλόγου και της Αδελφότητας και ό,τι άλλο μας ενδιαφέρει.

Ακόμα για να σας ευχηθούμε καλό Χειμώνα και καλή σχολική χρονιά σ' όλα τα παιδιά της Μανωλιάσσας και των άλλων φίλων και γνωστών των Μανωλιασσιτών και των συνδρομητών των «Αχνάρων».

* Όπως καθημερινά βλέπετε, ακούτε και διαβάζετε στα μαζικά μέσα ενημέρωσης το λεκανοπέδιο της Αττικής ζει και κινείται στο χορό των μετασεισμικών δονήσεων του καταστροφικού σεισμού της 7ης Σεπτεμβρίου των 5,9 Ρίχτερ. Ευτυχώς κανένας χωριανός μας δεν χάθηκε στο σεισμό αυτό. Ορισμένοι όμως έπαθαν υλικές ζημιές.

Σε χιλιάδες ανέρχονται τα σπίτια που κατέρρευσαν από το σεισμό ή κρίθηκαν κατεδαφιστέα κυρίως στα βορειοδυτικά προάστια των Αθηνών και χιλιάδες είναι οι άστεγοι συνάνθρωποί μας.

Όλοι εργάζονται αδιάκοπα για την επίλυση των σοβαρών προβλημάτων που προέκυψαν και την αποκατάσταση των υλικών ζημιών. Με την βοήθεια όλων μας και με τη συμπαράσταση της Πολιτείας όλα θα διορθωθούν μόνο οι 143 νεκροί του σεισμού δεν θα γυρίσουν πίσω. Κρίμα γιατί πολλοί από αυτούς ήταν παιδιά και νέοι άνθρωποι. Γι' αυτό επιβάλλεται τώρα περισσότερο από κάθε άλλη φορά ο άμεσος εντοπισμός των υπευθύνων των πολυκατοικιών που κατέρρευσαν σαν χάρτινοι πύργοι και στοίχισαν τη ζωή πολλών ανθρώπων και η παραπομπή τους στη Δικαιοσύνη. Οι ποιινές που τυχούσαν θα τους επιβληθούν να είναι παραδειγματικές για δυο λόγους: Πρώτο για να ικανοποιηθεί το περί δικαίου αίσθημα της κοινής γνώμης και δεύτερο για να αποτελέσει ανασταλτικό παράγοντα ώστε στο μέλλον να μη κατασκευάζονται οικοδομές και άλλα κτίρια που δε θα πληρούν τους όρους του Οικοδομικού

συνέχεια στη σελ. 3

15 Αυγούστου

ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιγμιότυπο από την παράκληση στην Παναγία.

...Τίποτε δεν υπήρξε τυχαίο στη ζωή της. Όλα συμπορεύονταν από τη Θεία Χάρη, ώστε να φτάσει να γίνει η Παναγία αυτό που φανερώνει η προσωπομυία της: Παναγία. Υπεράνω δηλαδή οποιουδήποτε αγίου, είτε ανθρώπου είτε αγγέλου.

...Η Παναγία μας έχει τη δύναμη να μας βοηθήσει σε όλα μας τα προβλήματα, λόγω σχέσης της με τον Κύριο και τον Υιόν της. Η βοήθειά της αποτελεί και χαρά, αλήθεια και ανάγκη της, γιατί είμαστε παιδιά της και νιώθουμε προσωπικά δικά της όλα τα προβλήματα και τις αγωνίες μας».

Με θαμπρότητα γιορτάστηκε κι εφέτος η Παναγία. Πλήθος κόσμου προσήλθε, άναψε το κεράκι του και προσευχήθηκε.

Μετά τη Θεία λειτουργία στον προαύσιο χώρο εψάλην παράκληση προς τιμήν της Παναγίας.

Την εικόνα της κράτησε ο ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΙΣΚΟΣ.

Ο Πρωτοπρ. Αθανάσιος Ισκος μίλησε για τη ζωή της Παναγίας και περιηγητικά είπε: «Η πορεία της Παναγίας επί Γης ήταν αγιασμένη και κάθε γεγονός της ζωής θεωρείται αναβαθμός που οδηγεί στην αγκαλιά του Τριαδικού Θεού.

Ο πρώτος εκθρόνος μας είναι ο εαυτός μας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βάπτιση

9-10-1999

Στο εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου Λυκαβηττού, βάπτισαν το κοριτσάκι τους η ΛΑΜΠΡΙΝΗ και ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΑΡΚΟΣ. Το όνομα της νεοφώτιστης ΔΗΜΗΤΡΑ.

Ευχόμαστε στους μεν γονείς να τους ζήσει το νέο όνομα και στους δε αναδόχους να είναι πάντα άξιοι.

Αρραβώνες

* Στις 16 Αυγούστου ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣ. ΤΖΙΜΑΣ αρραβωνιάστηκε την ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΣΟΥΡΗ.

Στις χαρές συμμετείχαν οι συγγενείς και πολλοί φίλοι.

Ο αρραβώνας πήρε τη μορφή γάμου.

Τα ζωντανά θυσιάστηκαν... Το τραπέζι στρώθηκε για πάνω από 100 άτομα και το γλέντι κράτησε μέχρι πρωίας. Ελπίζουμε να φάμε γρήγορα κουφέτα...

* Στις 9 Σεπτεμβρίου 1999 η Χαρούλα Ντάφλου του Θεόφιλου και της Αμαλίας, κάτοικος Ραφήνας Αττικής, έδωσε αμοιβαία υπόσχεση γάμου με το Χρυσό Σταυρίδη, κάτοικο Ραφήνας.

Της ευχόμαστε καλά στέφανα.

Να ζήσετε

και καλά στέφανα.

Γάμοι

* Στις 28 Αυγού-

στου 1999 στο Θε-

ριακίσι (Άγιος Γε-

ώργιος) παντρεύ-

τηκαν ο ΝΙΚΟΣ Κ.

ΜΟΣΧΟΣ και η

ΓΕΩΡΓΙΑ (κόρη

της ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ

Γ. ΓΙΩΤΑΚΗ -

ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗ).

Μετά την τέλεση του Μυστηρίου ακολούθησε γλέντι στον προαύλιο χώρο του Αγ. Γεωργίου με παραδοσιακό συγκρότημα.

Πλήθος κόσμου παρέστη στο μυστήριο, ευχήθηκε στους νεόνυμφους και διασκέδασε μαζί τους μέχρι πρωίας.

* Στις 25 Σεπτεμβρίου 1999 έγινε ο γάμος της ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ (κόρη της ΧΡΥΣΩΣ και του ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΜΠΕΛΛΟΥ) με τον ΝΙΚΟ ΓΑΒΡΙΕΛΑΤΟ.

Το Μυστήριο τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Αιμιλιανού Λόφου Σκουζέ.

* Στις 21 Αυγούστου παντρεύτηκαν στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Θεριακησίου ο ΧΑΡΙΣΗΣ ΚΙΤΣΟΣ και η ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ ΒΕΖΥΡΙΑΝΗ.

Ευχόμαστε σε όλα τα ζευγάρια να ζήσουν και καλούς απογόνους.

* Στις 6 Νοεμβρίου ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΙΛ. ΜΑΡΚΟΣ παντρεύεται την εκλεκτή της καρδιάς του ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΠΟΥ. Ο γάμος θα γίνει στον Άγιο Γεώργιο Μανωλιάσας.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν και καλά στέφανα.

* ΜΑΡΙΑ ΝΤΑΦΛΟΥ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΣΚΟΥΦΟΣ

Γενικός συναγερμός σήμανε στη Ραφήνα στις 10 Οκτωβρίου 1999. Ο λόγος για το γάμο του Σωκράτη μετά της Μαρίας. Ο Σωκράτης, γιος της Μαρίας και του Νικολάου Σκούφου. Η Μαρία, κόρη της Αμαλίας και του Θεόφιλου Ντάφλου.

Το μυστήριο τελέστηκε έξω από το γραφικό εκκλησάκι του Αγ. Νικόλα. Ο προαύλιος χώρος κατακλύστηκε από τους συγγενείς και τους φίλους των οικογενειών, που έσπευσαν να συμπροσηυχθούν με τους νεόνυμφους.

Η παρουσία του κόσμου και η τελετουργία του μυστηρίου προσέδωσαν ιδιαίτερη μεγαλοπρέπεια.

Μετά το μυστήριο επακολούθησε γαμήλιο γλέντι στη «Χωριάτικη Γωνιά» στο Πικέρμι. Το πλούσιο τραπέζι, ο χορός, όλα ήταν εντυπωσιακά και συγκινητικά.

Τους καμαρώσαμε στην πιο σημαντική στιγμή της ζωής τους.

Από εμάς έχουν τις θερμότερες ευχές! Να ζήσετε!

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή του Δ.Δ. Μανωλιάσας αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει όλους αυτούς που πρόσφεραν για τις εργασίες της Εκκλησίας της Παναγίας, που έγινε κόσμημα. Είναι οι κάτωθι οικογένειες:

1) ΝΤΑΦΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΙΕΡΕΑΣ	60.000	48) ΝΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	5.000
2) ΜΠΕΛΛΟΣ ΗΛΙΑΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	130.000	49) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΚΩΝ.	10.000
3) ΜΠΕΛΛΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	12.000	50) ΣΙΩΣΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΑΣ, ΜΕΛΙΓΓΟΣ	5.000
4) ΙΣΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤ.	15.000	51) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	10.000
5) ΠΑΠΠΑΣ ΝΕΣΤΟΡΑΣ	10.000	52) ΓΟΥΣΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΟΥ ΝΙΚ.	10.000
6) ΝΙΚΟΥ ΘΕΟΧΑΡΗΣ	50.000	53) ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ ΤΟΥ ΔΗΜ.	10.000
7) ΓΟΥΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	50.000	54) ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	6.000
8) ΓΟΥΣΗΣ ΑΛΕΞΙΟΣ	25.000	55) ΝΙΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜ.	10.000
9) ΝΑΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	100.000	56) ΝΑΚΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝ.	5.000
10) ΜΠΕΛΛΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗ ΤΟΥ ΔΗΜ.	15.000	57) ΓΙΩΤΑΚΗ ΦΩΤΕΙΝΗ ΤΟΥ ΔΗΜ.	20.000
11) ΙΣΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝ.	15.000	58) ΓΙΩΤΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	5.000
12) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ	10.000	59) ΠΕΤΡΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	10.000
13) ΝΑΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ	10.000	60) ΙΣΚΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ, ΙΕΡΕΑΣ	50.000
14) ΝΙΚΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓ.	5.000	61) ΝΙΚΟΥ ΟΛΓΑ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ	10.000
15) ΜΠΕΛΛΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓ.	7.000	62) ΓΙΩΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	20.000
16) ΚΥΡΚΟΥ ΑΜΑΛΙΑ	2.000	63) ΝΤΑΦΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΝΙΚ.	10.000
17) ΚΙΤΣΑΡΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ	1.000	64) ΠΗΛΙΟΥ-ΠΕΤΡΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	20.000
18) ΜΠΕΛΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤ.	10.000	65) ΚΟΛΙΟΥ ΜΑΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘ.	10.000
19) ΜΠΕΛΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΟΥ ΣΠΥΡ.	20.000	66) ΛΙΟΝΤΟΥ ΔΙΩΧΝΩ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ	10.000
20) ΛΙΟΛΙΤΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	10.000	67) ΝΙΚΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣ.	10.000
21) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΟΥ ΓΡΗΓ.	30.000	68) ΤΣΑΜΠΑΝΗΣ ΑΡΓΥΡΗΣ	10.000
22) ΓΙΩΤΑΚΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ	15.000	69) ΙΣΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ.	30.000
23) ΙΣΚΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓ.	50.000	70) ΝΑΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΤΣΑ ΤΟΥ ΠΑΝ.	5.000
24) ΝΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	20.000	71) ΓΙΩΤΗΣ ΗΛΙΑΣ, ΕΠΙΣΚΟΠΕΚΟ	10.000
25) ΝΑΚΟΣ ΚΩΣΤΑΣ	5.000	72) ΠΑΠΠΑ ΧΡΥΣΩ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓ.	5.000
26) ΜΑΡΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΦΙΛ.	50.000	73) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓ.	10.000
27) ΙΣΚΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛ.	20.000	74) ΙΣΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ.	10.000
28) ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	5.000	75) ΜΠΕΛΛΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΟΥ ΣΠΥΡ.	10.000
29) ΓΟΥΣΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ	15.000	76) ΜΠΕΛΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤ.	10.000
30) ΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ	20.000	77) ΠΑΠΠΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓ.	20.000
31) ΜΠΕΛΛΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ	30.000	78) ΓΙΩΤΑΚΗ ΑΝΤΙΓΟΝΗ	10.000
32) ΚΥΡΚΟΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ	2.000	79) ΜΠΕΛΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΥ ΕΥΘ.	10.000
33) ΝΤΑΦΛΟΥ ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛ.	5.000	80) ΓΟΥΣΗΣ ΗΛΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤ.	50.000
34) ΝΤΑΦΛΟΣ ΘΩΜΑΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓ.	50.000	81) ΠΗΓΑΔΙΤΟΥ-ΓΙΩΤΑΚΗ ΟΛΓΑ	10.000
35) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤ.	5.000	82) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤ.	10.000
36) ΜΠΕΛΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓ.	10.000	83) ΝΤΑΦΛΟΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΤΟΥ ΒΑΣ.	10.000
37) ΓΙΩΤΑΚΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	5.000		
38) ΝΙΚΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΧ.	15.000		
39) ΑΥΓΕΡΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ	15.000		
40) ΠΑΠΠΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓ.	30.000		
41) ΠΕΤΡΟΥ ΜΙΧΑΗΛ	50.000		
42) ΓΟΥΣΗ ΑΝΝΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ	50.000		
43) ΜΠΕΛΛΟΥ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΤΟΥ ΔΗΜ.	50.000		
44) ΜΠΕΛΛΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΟΥ ΔΗΜ.	20.000		
45) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ	10.000		
46) ΓΟΥΣΗ ΠΑΝΩΡΑΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜ.	20.000		
47) ΓΟΥΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤ.	20.000		

- Η ΜΑΝΘΑ και ο ΑΝΔΡΕΑΣ παιδιά του ΒΑΣΙΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ προσέφεραν 70.000 δρχ. για τις εργασίες στη Παναγία.
- Επίσης ο ΗΛΙΑΣ Π. ΛΙΟΝΤΟΣ (Μαγκαβίνος) προσέφερε 30.000 δρχ.
- Η οικογένεια ΜΠΕΛΛΟΥ ΘΕΟΛΟΓΟΥ μετά του εγγονού ΘΕΟΛΟΓΟΥ, υιού ΜΙΧΑΗΛ, προσέφεραν την καμπάνα της Εκκλησίας. Αδελφοί ΛΙΟΝΤΟΥ ΘΩΜΑΣ και ΒΑΣΙΛΗΣ προσέφεραν τα μάρμαρα.
Ο ΛΙΟΝΤΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ του Κ. προσέφερε τις ηλεκτρικές εγκαταστάσεις και ο ΧΡΟΝΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ τις σιδηρουργικές εργασίες.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

- Η ΝΙΚΗ, κόρη της ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ και του ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΣΚΟΥ, τον Ιανουάριο του 1999 πήρε πτυχίο από το Πανεπιστήμιο της Στοκχόλμης - Φιλοσοφικό πτυχίο master, με κύριο αντικείμενο την κοινωνική, οικονομική και ανθρωπιστική γεωγραφία.

Προς το παρόν αναμένει απαντήσεις στις αιτήσεις που κατέθεσε στο Δημόσιο, αθήνα και στον ιδιωτικό τομέα (Αθήνα).

- Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ του ΑΛΕΞΗ, πτυχιούχος του Πολυτεχνείου της Στοκχόλμης, «Master of Science in Electrical Engineer». Από τον Φεβρουάριο του 1999 εργάζεται στο Internet στη ΝΟΚΙΑ Βοστώνης (Αμερική).

Τα παιδιά της Μανωλιάσας σκόρπισαν σε όλο τον κόσμο και διατρέπουν. Τους ευχόμαστε από καρδιάς κάθε επιτυχία στη ζωή τους.

ΘΑΝΑΤΟΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ Ι. ΓΟΥΣΗΣ

Σαν κεραυνός εν αιθρία έφτασε στα αυτιά μας η δραματική είδηση στις 20-7-99 για τον άδικο χαμό του Χρήστου Ι. Γούση, ηλικίας 20 χρόνων. Η Μανωλιάσσα πάγωσε και όλοι οι Μανωλιάσσιτες ένωσαν τον πόνο τους με τον πόνο των τραγικών γονιών.

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας εκφράζει την οδύνη του για το χαμό του Χρηστάκη και τα θερμά του συλλυπητήρια προς τους απαρνήγοιτους γονείς του, τα αδέρφια και λοιπούς συγγενείς.

"Τ' αχνάρια"
σας υπενθυμίζουν
και σας καλούν
να συνδράμετε
μ' ένα τηλεφώνημα,
μία επιστολή και
να μας γνωρίσετε τα
νέα σας κοινωνικά
ή άλλου περιεχομένου.

Μην ξεχνάτε:
Η εφημερίδα
"Τ' αχνάρια" ανήκει
σε όλους μας και
απευθύνεται σε όλους.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΕ Α.Ε.Ι. - Τ.Ε.Ι.

Συγχαρητήρια

Με μεγάλη μας χαρά μάθαμε πως στις φετινές εισαγωγικές εξετάσεις στα Α.Ε.Ι.-Τ.Ε.Ι. πέτυχαν τα παιδιά των συγχωριανών μας:

Χ ΘΕΟΔΩΡΑ ΖΑΧΟΥ, κόρη της ΠΑΝΩΡΕΑΣ και του ΔΗΜΗΤΡΗ, πέτυχε στο Πολυτεχνείο Αθήνας, Τμήμα Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών.

Χ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΙΣΚΟΥ, κόρη της ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ και του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΙΣΚΟΥ, πέτυχε στα Τ.Ε.Ι. Ηγουμενίτσας, Τουριστικές Επιχειρήσεις.

Χ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΝΤΑΦΛΟΥ, κόρη της ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ και του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΝΤΑΦΛΟΥ, πέτυχε στο Πανεπιστήμιο Αθηνών στο Τμήμα Θεατρικών Σπουδών.

Χ ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΠΕΛΛΟΣ, γιος της ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ και του ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ, πέτυχε στα Τ.Ε.Ι. Αιγάλεω.

Χ ΙΡΙΔΑ ΜΠΕΛΛΟΥ πέτυχε στο Πανεπιστήμιο Μακεδονίας, Τμήμα Οργάνωσης-Διοίκησης.

Χ ΕΛΙΝΑ ΜΠΕΛΛΟΥ πέτυχε στο Πανεπιστήμιο Πατρών, Τμήμα Κοινωνικής Προνοίας.

Οι αδελφές ΙΡΙΔΑ και ΕΛΙΝΑ είναι κόρες της ΑΛΕΚΑΣ χήρας ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Β. ΜΠΕΛΛΟΥ.

Είμαστε χαρούμενοι για τα παιδιά μας που αγωνίζονται για μόρφωση και επιμένουν για καλύτερες συνθήκες ζωής - στοχεύουν όλο και πιο ψηλά.

Μπράβο στα παιδιά μας. Θερμά συγχαρητήρια και πάντα επιτυχίες.

Συγχαρητήρια αξίζουν και στους γονείς, που αγωνιούν και συμπαραστέκονται στα παιδιά τους.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ	30.000
ΓΟΥΣΗΣ ΗΛΙΑΣ	2.000
ΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ	2.000
ΓΟΥΣΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΑΝ.	7.000
ΓΟΥΣΗΣ ΑΛΕΚΟΣ	2.000
ΛΙΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	2.000
ΚΥΡΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ	5.000
ΙΣΚΟΣ ΑΛΕΚΟΣ Γ.	2.000

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΜΙΧΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 36, ΠΕΙΡΑΙΑΣ • ΤΗΛ.: 4180781

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

Σωκράτους 59 Αθήνα Τ.Κ. 10431

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

(Φε βρονάριος 1993)

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

ΑΛΕΑΦΟΤΗΤΑ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

ΑΘΗΝΩΝ

«Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»

ΕΚΔΟΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:

ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Συνδρομές, επιστολές, συνεργασίες κ.λπ.

να στέλνονται στις διευθύνσεις:

α) ΓΙΩΤΑΚΗ ΚΩΝ/ΝΟ

Ρήγα Φεραίου 41

Τ.Κ. 16674 - Α. Γλυφάδα Τηλ. 8944405

β) ΛΙΟΝΤΟ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ

Επιδάφου 27

Γαλάτσι Τ.Κ. 11147 Τηλ. 2915967

Ετήσια συνδρομή

Εσωτερικού: 3.000

Εξωτερικού: 5.000

Τράπεζα αίματος Μανωλιασσιτών

6η αιμοδοσία

Η γιατρός Κ. Χρυσάνθη ΚΑΘΑΡΟΠΟΥΛΟΥ ακούει μετά προσοχής τον αιμοδότη μας ΔΗΜΗΤΡΗ Θ. Μπέλλο.

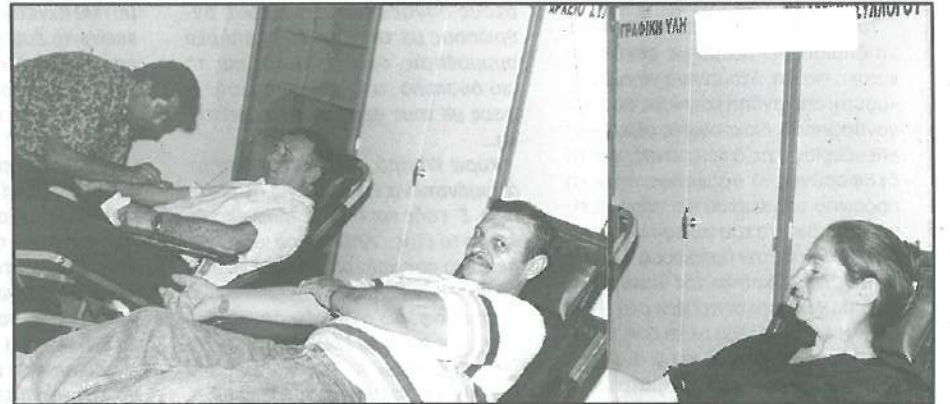
- 1) Νάκος Απόστολος Κ.
- 2) Νάκος Παναγιώτης Γ.
- 3) Νάκος Δημήτριος Π.
- 4) Χρόνης Αλέξανδρος Ζ.
- 5) Μπέλλου Ανθούλα Κ.
- 6) Μπέλλος Δημήτριος Θ.
- 7) Ισκος Γεώργιος Β.
- 8) Παππάς Ευάγγελος Ι.

Πολλοί χωριανοί μας δεν μπόρεσαν να δώσουν αίμα (για διάφορους λόγους ο καθένας) και υποσχέθηκαν πως σύντομα θα πάνε στο Κέντρο Αιμοδοσίας Γ. Χατζηκώστα, προκειμένου να δώσουν.

Υπενθυμίζεται πως όποιος θέλει να δώσει αίμα μπορεί να δώσει στον τόπο διαμονής του (στο εσωτερικό), αρκεί να ζητήσει η ποσότητα αίματος να καταχωρηθεί στην Τράπεζα Αίματος Μανωλιασσιτών.

Επίσης, υπενθυμίζεται σε όσους έλαβαν

αίμα από την Τράπεζα, χωρίς να ήταν αιμοδότες, να αναληρώσουν την ποσότητα, όπως αλλιώς υποσχέθηκαν.

Στο καθήκον του νοσοκομείου ο Μάκης Παπαδόπουλος και της Τράπεζας Αίματος ο αντιπρόεδρος της Αδελφότητας, Βαγγέλης Παππάς, ο Γεώργιος Ισκος και η Ανθούλα Κ. Μπέλλου, από τις ελέγχουσες και τακτικές γυναίκες αιμοδότριες.

Το συνεργείο αιμοληψίας του νοσοκομείου Γ. ΧΑΤΖΗΚΩΣΤΑ αποτελούσαν η γιατρός ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΑΘΑΡΟΠΟΥΛΟΥ, η νοσηλεύτρια ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΑΜΠΟΚΑ και ο ΜΑΚΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Στις 18 Αυγούστου στη Μανωλιάσσα πραγματοποιήθηκε η 6η ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ για την Τράπεζα Αίματος Μανωλιασσιτών. Από όσους προσήλθαν έδωσαν αίμα οι:

Συμπληρώνονται φέτος 59 χρόνια από την εμπεδοκλή της Ελλάδας στο β' παγκόσμιο πόλεμο. Λόγοι ιστορικοί επιβάλλουν να ξαναθυμηθούμε το πώς τότε ενώθηκαν οι Έλληνες και στη συνέχεια έγραψαν χρυσές σελίδες στην ιστορία μας σε χρόνια δύσκολα για την Ευρώπη και τον κόσμο ολόκληρο.

Στις 28 Οκτωβρίου 1940, μέρα Δευτέρα, μετά το ηρωικό όχι από τον τότε Πρωθυπουργό της χώρας μας Ιωάννη Μεταξά στον Ιταλό πρεσβευτή Εμμανουέλε Γκράτσι, από το ραδιόφωνο μεταδίδονταν το Πρωθυπουργικό διάγγελμα προς τον Ελληνικό λαό που έλεγε:

"Η στιγμή επέστη που θα αγωνισθώμεν δια την ανεξαρτησίαν της Ελλάδος, την ακεραιότητα και την τιμήν της. Μολοντί επηρέσαμε την πλέον αυστηράν ουδετερότητα και ίσως προς όλην, η Ιταλία μη αναγνωρίζουσα εις ημάς το δικαίωμα να ζώμεν ως ελεύθεροι Έλληνες, μοι εζήτησεν την 3ην πρωϊνήν, την παράδοσιν τμημάτων του Εθνικού εδάφους, κατά την ιδίαν αυτής βούλησιν και μοι ανακοίνωσεν ότι, προς κατάληψιν αυτών η κίνησις των στρατευμάτων της θα άρχιζε την 6ην πρωϊνήν. Απήντησα εις τον Ιταλόν πρεσβευτήν ότι θεωρώ το αίτημα, αυτό καθ' εαυτό και με τον τρόπον με τον οποίον γίνεται τούτο, ως κήρυξιν πολέμου της Ιταλίας κατά της Ελλάδος.

Έλληνες

τώρα θα αποδειξώμεν εάν πράγματι είμεθα άξιοι των προγόνων μας και της ελευθερίας την οποίαν μας εξασφάλισαν οι προπάτορές μας. Όλο το Έθνος ας εγερθεί σύσσωμον. Αγωνισθείτε δια την Πατρίδα, τας γυναίκας, τα παιδιά μας και τας Ιεράς μας παραδόσεις. Νυν υπέρ πάντων ο αγών".

Το βασικό διάγγελμα έλεγε:

"Με πίστιν εις τον Θεόν και τα πεπρωμένα της φυλής, το Έθνος σύσσωμον και πειθαρχούν ως εις άνθρωπος θα αγωνισθεί υπέρ βωμών και εστιών".

Λίγο πριν το μεσημέρι της μέρας εκείνης, σεργιάνισαν στους κεντρικούς δρόμους της Πρωτεύουσας, με ανοικτό αυτοκίνητο, ο Βασιλιάς Γεώργιος ο Β' και ο πρωθυπουργός Ιωάννης Μεταξάς και χαιρετούσαν με χαμόγελα τα ενθουσιασμένα πλήθη. Ο λαός λησμονώντας τις πολιτικές διαμάχες και αντιθέσεις ή τις όποιες αντιρρήσεις για το καθεστώς - ξεκύνεται μπροστά, κυκλώνει κάθε τόσο το όχημα, χειροκροτεί, επευφημεί και ζητωκραυγάζει.

28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Έτσι σφυρηλατήθηκε η ψυχική ενότητα του λαού μας στις δύσκολες εκείνες ώρες. Από εκείνη τη στιγμή ξεκίνησε ο αγώνας των προγόνων μας για την προάσπιση των Ελληνικών εδαφών από τους Ιταλούς. Δεν υπολόγισαν ακόμα και τη ζωή τους γιατί γνώριζαν, πως άξιοι να επιβιώσουν είναι μόνο οι λαοί που πορεύονται άφοβα προς το θάνατο.

Να και το πρώτο πολυμερές ανακοινωθέν, που δίκαια κατέλαβε περίοπτη θέση στις σελίδες της Ελληνικής ιστορίας.

"Αι Ιταλικά στρατιωτικά δυνάμεις προσβάλλουν από της 5.30 πρωϊνής της σήμερον τα ημέτερα τμήματα προκαλούσας της Ελληνικής μεθορίου. Αι ημέτεροι δυνάμεις, αμύνονται του πατρίου εδάφους".

Ζούμε και σήμερα σ' ένα κόσμο αδικιών και ανισοτήτων. Λησμονήθηκαν οι υποσχέσεις για δημιουργία μεταπολεμικά συνθηκών δικαιοσύνης και ανθρωπισμού. Κυριαρχεί και πάλι το δίκαιο του ισχυρότερου και των αεροπλανοφόρων.

Είδαμε το διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας από τους

"Μεγάλους της Γης", για το δικό τους συμφέρον. Ζήσαμε την ισοπέδωση του Κοσσοβού και την καταστροφή της Σερβίας

από τους ίδιους και για τον ίδιο σκοπό. Ζούμε το δράμα των Κυπρίων αδελφών μας από το 1974. Αυτά έγιναν και γίνονται κοντά μας. Αλλά και σε πολλή άλλα μέρη του πλανήτη μας το ίδιο σκηνικό. Εξεγέρσεις, πόλεμοι, αδικίες. Οι "Μεγάλοι", οι ισχυροί κατά των μικρών των αδυνάμων.

Η φυλή μας είναι ζυμωμένη με τη θευτεριά. Δεν μπορεί να ζήσει χωρίς αυτή. Έχουσεν ποτάμια αίματος για να τη διατηρήσει.

Επειδή είναι ιστορικά αποδεδειγμένο ότι, όσο ζουν σ' αυτό τον τόπο Έλληνες θα αντιτάσσουν το δικό τους «ΟΧΙ» στους εκθρούς είναι ανάγκη να διατηρείται άρρηκτη η ενότητα του Έθνους.

Αυτό είναι χρέος και της εκάστοτε ηγεσίας του τόπου και των πολιτών.

Στέφανος Κων. Γιωτάκης

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1999

συνέχεια από τη σελ. 1

Κανονισμού μόνο και μόνο για να ωφεληθούν οικονομικά λίγοι ασυνείδητοι κατασκευαστές.

* Η κοινή γνώμη θαύμασε τη γενναιότητα των παληκάρων της ΕΜΑΚ Ελλήνων και ξένων και τις ηρωικές προσπάθειες που κατέβαλαν για τη διάσωση συνανθρώπων μας μέσα από τα ερείπια των πολυκατοικιών με άμεσο κίνδυνο της ζωής τους. Εύγε τους.

* Την ώρα που γράφονται αυτά, οι κάτοικοι του λεκανοπεδίου Αττικής ζουν με το φόβο ενός νέου μεγάλου σεισμού, που όπως διαδίδεται, μπορεί να γίνει. Ως προς την πρόγνωση των σεισμών οι γνώμες και οι απόψεις των ειδικών αλληλοσυγκρούονται. Επικρατεί μεταξύ τους ένα αλλολούμι. Η Πολιτεία είναι καθησυχαστική. Ο κόσμος όμως φοβάται.

* Στις καλοκαιρινές διακοπές θα περάσατε όλοι καλά. Τώρα όλοι στο λούκι. Δουλειά και κουράγιο τα Χριστούγεννα και η Πρωτοχρονιά είναι κοντά...

Στέφανος Κων. Γιωτάκης

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ - ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ

**ΣΙΝΤΟΣ
ΒΑΓΓΕΛΗΣ**

ΠΕΔΙΝΗ - ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΗΛ.: 0651 - 91905 ΚΙΝ.: 4943023

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ «Η ΤΡΑΤΑ» ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

ΠΑΡΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΤΗΛ. (0294) 94794

Το στέκι
για καλοφαγάδες

Ψάρια φρέσκα
Αστακοί
Καραβίδες
Καλαμαράκια
από την Τράτα μας
κατευθείαν στα κάρβουνα
Αξιοπρεπές περιβάλλον

13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΜΙΑ ΒΡΑΔΥΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

Το λειτούργει που κάτω από αντίξοες συνθήκες σκύβει πάνω στα νεο-ρά βλαστήρια με ζήλο και ενθουσιασμό.

Το δάσκαλο, που στόχος του είναι να δημιουργεί άτομα με ελεύθερη κριτική σκέψη. Ατομα που να κυριαρχούνται από αγάπη και πίστη στις πανανθρώπινες διαχρονικές αξίες, της ελευθερίας, της δικαιοσύνης, της αλληλεγγύης. Ο δάσκαλος ήταν το πρόσωπο του χωριού και σήμερα είναι τα πρόσωπα του χωριού μας, που σφράγισαν με την προσφορά τους τα τελευταία 70 χρόνια της Μανωλιάσσας. Ο Πλούταρχος γράφει στα "Θητικά": "Η φύση μοιάζει με τη ζωή, ο δάσκαλος με το γεωργό και οι συμβουλήδες και τα ηθικά παραγγέλματα με το πόρο".

Σ' εσάς και τους γονείς μας χρωστάμε την αφετηρία και τις βάσεις της οποιας θετικής πορείας μας μέσα στη ζωή. Σας ευχόμαστε υγεία, δύναμη και αντοχή. Να μας φωτίζετε το νου και την καρδιά μας.

Σας ευχαριστώ.

Εκ μέρους του Πολιτιστικού Συλλόγου ο πρόεδρος ΑΛΕΚΟΣ ΓΟΥΣΗΣ είπε:

«Κύριε δήμαρχε, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί φίλοι, καλησπέρα σας. Η αποψινή βραδιά είναι ιδιαίτερα συγκινητική για τον καθένα από μας ξεχωριστά και κυρίως για όλους εκείνους που αντιπροσωπεύουν τη γενιά των σαραντάρηδων. Πριν από πολλά χρόνια είχαμε καθοδηγητές σε αυτούς τους ανθρώπους που έχουμε σήμερα εδώ. Ξαν δάσκαλοι που πέρασαν από το Δημοτικό Σχολείο του χωριού μας, έβαλε ο καθένας το δικό του λιθαράκι στη διάπλαση του χαρακτήρα, της προσωπικότητας των παιδιών...

Βέβαια, ο καθένας είχε το δικό του τρόπο εκπαίδευσης και διαπαιδαγώγησης, αλλά το κέντρο βάρους της δουλειάς τους έπεφτε στο να μας δώσουν να καταλάβουμε την αξία του σχολείου.

Για όλους τρέφουμε ξεχωριστή και ιδιαίτερη αγάπη, αλλά και σεβασμό, γιατί αποτέλεσαν για μας τους πνευματικούς μας πατέρες και καθοδηγητές...

Από την πλευρά μας το λιγότερο που μπορούμε να κάνουμε είναι να τους πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ για την προσήλωση διαφωτισμού μας, αλλά και να ζητήσουμε άφεση αμαρτιών για τυχόν σκανδαλιές των παιδικών μας χρόνων.

Σας ευχαριστώ.

Ο δάσκαλος ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΟΛΙΟΣ μάς βοήθησε να γυρίσουμε πίσω στα χρόνια τα μαθητικά και να θυμηθούμε τα παιδιά:

«Ας γυρίσουμε άλλος 10, άλλος 20, άλλος 30, άλλος 60 χρόνια πίσω. Θα υποχρεωθούμε να γίνουμε, είτε το θέλουμε είτε δεν το θέλουμε, άλλος 10, άλλος 11, άλλος 12, άλλος 6, άλλος 7 χρόνων, και εκεί θα ζήσουμε ως παιδιά αυτές τις λίγες στιγμές. Είναι δύσκολο να γυρίσουμε πίσω. Εμείς, όμως, θα το κάνουμε με ευχαρίστηση και σε αυτό θα με βοηθήσουν σίγουρα οι εκλεκτοί καθησμένιοι μας. Θα τοημούσα να πω οι επίσημοι δημότες μας, αφού από τη στιγμή που χρημάτισαν δάσκαλοι έζησαν τα προβλήματα.

Είναι οι άνθρωποι που σε διαφορετική στιγμή ο καθένας, έχασε τις οικογενειακές του υποχρεώσεις, έχασε τα δικά του προβλήματα και έδωσε τον αγώνα για τη μόρφωση των Μανωλιασσιτών.

Είναι αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι, άλλος περισσότερο άλλος λιγότερο, ανάλογα με το χρόνο που παρέμεινε, με τις γνώσεις τους μας έμαθαν να ελπίζουμε, να έχουμε ήθος και, κυρίως, να μην απειληζόμαστε στις δύ-

σκολες στιγμές.

Είναι αλήθεια όταν μου προτάθηκε να αναλάβω την κουβέντα μεταξύ σας, δίστασα πολύ και δίστασα για τον εξής λόγο: Τι να πω; Τι να πω στους συναδέλφους για τους ανθρώπους με τους οποίους υπήρξα συμμαθητής, συσπουδαστής και, το πιο δύσκολο, τι να πω σε συναδέλφους με τους οποίους συνεργάστηκα...

Κύριε Κοντρά, βιστάχκατε. Δεν με περιμένετε να έρθω κι εγώ στο σχολείο. Σ' εσάς και στον κ. Μπενέκο θα έλεγα τα εξής: "Αθήνα, αν αργήσετε, θα σας καλέσω να έρθετε μαζί με τον κλημόνα σας".

Θα αναφέρω ονόματα δασκάλων που πέρασαν από εδώ και στη συνέχεια θα ζητήσω από τον καθένα από σας να πει οτιδήποτε αυτόν νομίζει. Προσπαθήσαμε να έρθει ο κ. Σταθί-κας. Δεν μπόρεσε. Μας τιμά με την παρουσία του ο κ. Γιαννούδης. Με τον κ. Γιαννούδη γνωριστήκαμε το 1989. Θα ξεκινήσουμε με μία γυναίκα με την οποία συνεργάστηκα. Είναι η Μιράκα Σιώζου-Αγγελή. Στη συνέχεια είναι η Βασιλική Κονταξή, η χωριανή μας, η Αθηνά Γιωτοπούλου. Θα θέλαμε να έχουμε μαζί μας την Αθηνά Κασσιούμη, δυστυχώς προβλήματα υγείας δεν της επέτρεψαν να είναι εδώ. Όπως επίσης δεν μπόρεσε να έρθει και η Ευδοξία Σαφάρικα μαζί με το σύζυγό της, θ. Καρατζόπουλο.

Εχουμε τον Γιώργο Γούσια. Αυτός κι αν έφαγε ψωμί στη Μανωλιάσσα, τον Βασίλη τον Μπενέκο. Λίγο πριν είχαμε την τύχη να ζήσουμε με τον Ζήκο Επαμεινώνδα. Εκπρόσωπό μας ενημέρωσε πως θα έρθει.

Εκπρόσωπος του παπα-Θωμά είναι ο γιος του, Χριστόφορος. Αφησα τελευταίο τον Βασίλη Μπάρμπα. Πριν από χρόνια είχε περάσει από το Αιτωλικό. Αδύνατος, πουλούσε λογοτεχνικά βιβλιαράκια. Από τότε δεν ξαναήρθαμε σε επικοινωνία.

Επίσης, έχουν περάσει πολλοί δάσκαλοι.

Αφησα τελευταίο τον σεβαστό κ. Π. Κοντρά. Και τον αφήσα για να του πω θερμά συγχαρητήρια γιατί ζημίωσε το δημόσιο ταμείο. Αρκετά είχε ξεζουμίσει το δημόσιο ταμείο τον κ. Κοντρά, τώρα ήρθε η ώρα να το ξεζουμίσουμε εμείς.

Στη συνέχεια το λόγο από τα τιμώμενα πρόσωπα πήρε ο Παν. Κοντράς:

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΝΤΑΣ

«Θα σας διαβάσω το λόγο που έγραφα επί τη λήξει των μαθημάτων του σχολικού έτους 1938. Η επιστολή αυτή έχει ως εξής:

"Αγαπητοί συγχωριανοί, η προθυμία με την οποία τρέξατε να τιμήσετε τη σημερινή γιορτή μας επί τη λήξει του σχολικού έτους μου δίδει το θάρρος να διαδηλώσω την προς υμάς αγάπη και ενθουσιασμό μου. Είναι αλήθεια πως το κράτος, η κοινωνία και όλοι γενικώς έχουν εμπιστευτεί στο δάσκαλο τη διαπαιδαγώγηση και καθοδήγηση των μικρών παιδιών, των παιδιών που αύριο πρόκειται να υπερασπίσουν την πατρίδα, να τη μεγαλώσουν, να την κυβερνήσουν. Το έργο το οποίο η Πολιτεία μάς έχει εμπιστευτεί είναι βαρύ, βαρύτατο, γιατί χρειάζεται εργασία αδιάκοπη, εργασία νοικοκυρεμένη,

για να έχουμε καρποφόρα αποτελέσματα.

Καθένας σας, ως χαράζει βαθιά μέσα του τις παρακάτω γραμμές για να καταλάβει τι είναι αυτό το οικοδόμημα που λέγεται σχολείο και ποιο είναι εκείνο το έμπυχο υλικό που παρασκευάζεται εκεί μέσα: Βάση της εξουσίσεως ενός λαού σημερινού, ενός λαού σαν τους Ελληνες, που οι πρόγονοί μας έκαμαν την Ελλάδα μας αθάνατη, είναι η στοιχειώδης εκπαίδευση. Γιατί από το Δημοτικό Σχολείο δημιουργούνται οι πολίτες εκείνοι που έχουν συνείδηση, τόσο απέναντι του εαυτού τους όσο και απέναντι της κοινωνίας. Το κράτος εκείνο το οποίο παραμελεί τη στοιχειώδη εκπαίδευση, το κράτος εκείνο λέγω, διαπράττει το μεγαλύτερο αδίκημα, το μεγαλύτερο αμάρτημα απέναντι των νεαρών βλαστών. Γιατί παραμελώντας την καλύτερη εκπαίδευση, παραμελεί τα δικά του καθήκοντα. Ο δάσκαλος του χωριού, ο δάσκαλος της πόλεως και γενικώς ο δασκαλικός κόσμος της χώρας μας πρέπει να εκπαιδεύει τις ψυχές των μικρών παιδιών κατά τέτοιον τρόπο ώστε όταν η πατρίδα βρεθεί στη δύσκολη στιγμή και τους ζητήσει να σπεύσουν πρόθυμα και να δώσουν γι' αυτήν και την τελευταία ρανίδα του αίματος, αυτά τα παιδιά να το πράξουν αγόγγυστα και με όλη τους την ψυχή.

Ο δάσκαλος ουδέποτε πρέπει να παύσει να παραληληίζει προς τις με-

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΕΝΕΚΟΣ

δρες, μεγάλους, μικρούς. Τότε σας είχα μικρούς και όχι λίγους. 160 τον αριθμό, 35 μαθητές στην Α' και Β' τάξη. Ούτε τα ονόματα δεν είχα γνωρίσει καλά καλά...

Ηρθα στη Μανωλιάσσα το 1951 προς το συμφέρον της Υπηρεσίας που με απέσπασε (με πήραν για εμπειροτέχνη). Ηρθα εδώ, απογοητευτικά. Σχολείο δεν υπήρχε, Εκκλησία δεν υπήρχε, κατάσταση δεν υπήρχε, αποχωρητήριο δεν υπήρχε... Σκέφτηκα για μια στιγμή τι να κάνω. Να φύγω; Το βράδυ βασανίστηκα...

Εν τω μεταξύ, η εντολή του επιθεωρητή ήταν για δύο χρόνια. Μου είχε πει ο κ. νομάρχης ότι θα κουραστείτε, αλλά θα έχετε στήριγμα εμένα, γιατί εκεί που θα πας δεν υπάρχει ούτε σχολείο ούτε Εκκλησία ούτε τίποτα... Με απογοήτευσε περισσότερο. Σκέφτηκα τι πρέπει να κάνω, να φύ-

γοιγγυλό) και άρχισαν το σκάψιμο. Ήταν η ώρα που οι χωριανοί γυρνούσαν με τον ντενεκέ από το γάλα στην πλάτη από τα μαντριά.

Καλά τι έπαθε ο δάσκαλος, τρελάθηκε, τι κάνει εκεί; Μαζεύτηκαν έξω από τον τοίχο κάμποσοι.

- Τι φτάνεις εκεί, δάσκαλε, μου είπε ο Τασοχρήστος.

- Φτάνω μια δεξαμενή, τσ' είπα και άμα την τελειώσω θα βάλω νερό μέσα και θα τη φορτώσω να την πάω στο φόρτο.

Ξέρ' τι κάν' τσ' είπε ο πρόεδρος, ο Γιάνν-Νάκος. Προσπαθεί να μας πείσει εμάς εκεί...

Αστα τα παιδιά να βαλ' ντ' κασμάδες κάτ'... Εχετε το λόγο της τιμής μας... Αύριο θα 'μαστε όλοι εδώ.

Πράγματι το πρωί 100 άνδρες, 100 κασμάδες και 100 φτυάρια ήταν εδώ...

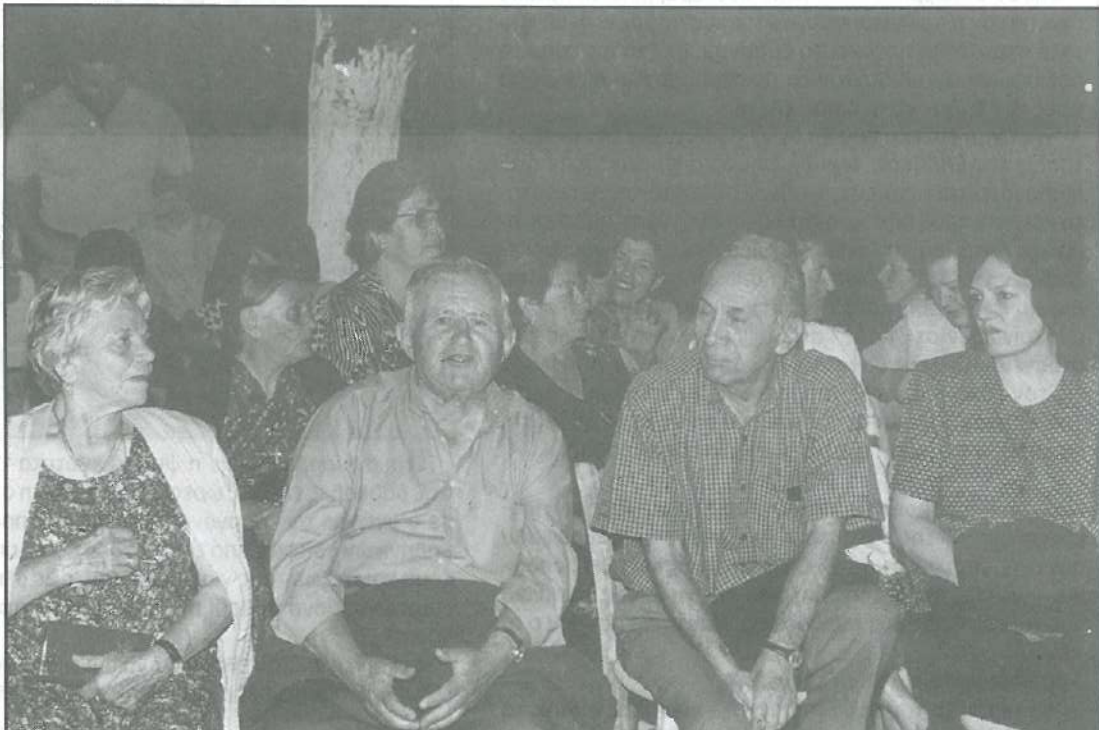
«...αυτά είναι τα έργα μου: Σχολείο, δεξαμενή, αποχωρητήριο, Εκκλησία...»

Τελείωσε η δεξαμενή και σε 6 ημέρες γέμισε νερό και οι χωριανοί με τις βαρέλες έβαψαν να πηγαίνουν στο κεφαλόβρυσο.

Αλλο έργο ήταν η καθαριότητα. Με φωνάζει ο νομάρχης στα Γιάννενα και μ' λέει:

- Η καθαριότητα τι θα γίν' δάσκαλε;

Θα σκεφτώ και θα το βρω.

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση προς τιμήν των δασκάλων μας.

γάδες μορφές της Εθνικής μας Ιστορίας (αλλά και τη μορφή του μεγάλου Εθνικού μας Κυβερνήτη, Ι. Μεταξά). Και δεν αρκούν μονάχα αυτοί. Ημείς οι ίδιοι πρέπει να γίνουμε αγγελοφόροι της συντελούμενης αναγεννήσεως και αναδιοργανώσεως του έθνους μας μετά την 11η Αυγούστου 1936.

Τελειώνοντας, σφίγγω θερμά το χέρι ενός εκάστου υμών, αν και δεν μου δόθηκε η ευκαιρία κατά το λίγο αυτό χρονικό διάστημα να σας γνωρίσω όλους. Και φεύγοντας ίσως, όχι για πάντα, ουδέποτε θα σας ηλιομνήσω.

Μανωλιάσσα, 13-6-1938".

Το 1938 παπός ήταν ο παπα-Δημήτρης και ο παπα-Θωμάς ήταν στα Λυσισάν. Πρόεδρος της Κοινότητας ήταν ο Γιάννης Γούσης. Πρόεδρος της Σχολικής Επιτροπής ήταν ο Γρηγόρης Γιωτάκης, ο οποίος παρέλαβε και το πρωτόκολλο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΕΝΕΚΟΣ

«Αγαπητοί μου φίλοι, είμαι συγκινημένος σήμερα γιατί σας βλέπω όλους μπροστά μου άν-

γω; Οχι. Εχει ανάγκη εξυψώσεως και ο κόσμος αυτός είναι και έτσι έμεινα.

Το πρώτο έργο που έφτιαξα ήταν η αίθουσα του σχολείου. Το δεύτερο έργο που ξεκίνησα ήταν η δεξαμενή διότι έβρεγα τι γινόταν με τις χωρια-

«...μία γραμμή από γυναίκες, διακόσιες, τριακόσιες, έφεραν την πέτρα στην Εκκλησία...»

νές φορτωμένες από το κεφαλόβρυσο ανέβαιναν στη Μανωλιάσσα και να περιμένω κι εγώ το β' τόβλι (βαρελάκι) γεμάτο νερό.

Στο δεύτερο έργο που ξεκίνησα (τη δεξαμενή) ειδοποίησα να έρθουν οι χωριανοί. Τη Δευτέρα κανείς, την Τρίτη κανείς, την Τετάρτη το ίδιο, την Πέμπτη το πρωί ειδοποιώ τα παιδιά να φέρουν όλα από έναν κασμά και ένα φτυάρι και να έρθουν στο σχολείο.

Πράγματι πήραν από το σπίτι τα παιδιά και ήρθαν. Τράβηξα εδώ μία κλωστή (όχι σε ορθογώνιο σχήμα, όπως προέβλεπε η Νομαρχία, αλλά σε

Μα ωραία Κυριακή, αφού τελείωσε η θεία Λειτουργία με τον παπα-Θωμά και βγήκε ο κόσμος έξω, σταματήστε λίγο χωριανοί τους είπα!

Ξέρετε, λέω ένα πράγμα (απευθύνθηκα στις γυναίκες). Πρέπει να γίνουν αποχωρητήρια... Εγώ δεν θέλω πολυτέλειες. Τέσσερα ξύλα, φτιάξτε και λίγη βρυζαλιά γύρω γύρω να καλύψετε το χώρο, βάλτε και δύο πετρούλες εκεί και τελείωσε η δουλειά...

Φτάνουμε στην Εκκλησία που ήταν και το ιερότερο έργο. Οι τεχνίτες που ήρθαν, θα θυμάστε όλοι τον Κωνσταντίνου και τον Βράνο. Ζοή και οσάκις συναντιόμαστε δεν ήμε τίποτ' άλλο παρά για την Εκκλησία της Μανωλιάσσας...

Αρχισε το έργο με παπά τον παπα-Θωμά. Κατέβασα ο ίδιος το θεμέλιο λίθο. Και είναι προς τιμήν μου...

Το σχέδιο δεν προέβλεπε να γίνει έτσι που έγινε η Εκκλησία. Φωνάζω τους μαστόρους και τους λέω: τα παράθυρα θα τα κάνετε με καμάρα, με μονοκόμματο πρέκι τις πόρτες κ.ά.

Οι γυναίκες καθημερινά φορτωμένες μετέφεραν τις τελειωμένες πέ-

ΓΕΜΑΤΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΙΣ

τρεις από τα μαντέμια στο χώρο της Εκκλησίας. Βλέπατε, εδώ αγαπτοί μου χωριανοί, αν οι πέτρες έρχονταν από κάτ' απ' τα μαντριά, μια γραμμή από γυναίκες διακόσιες, τριακόσιες έφερναν την πέτρα στην Εκκλησία.

— Αχ, δάσκαλε, μας πήρες στο λαιμό σου, μου είπε η Τασιοχρίστα... Πόσες θα κουβαλήσουμε ακόμα; Πόσο θ' άντεχαν αυτές οι γυναίκες, είχαν μεσοκοπεί οι καμπάνες...

Αυτά είναι τα έργα μου στη Μανωλιάσσα. Αγάπησα τα παιδιά μου όσο κανένας, ούτε μπόρεσα να τα γνωρίσω καλά καλά, άλλο φώναζα άλλο παρουσιαζόταν. Ο θύμιος Μπέλλος ήταν το δεξί μου χέρι. Παντού μπροστά...

«...όπου με βρείτε, φωνάξτε με...»

Σας ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε. Και χάρηκα που σας είδα. Σας εύχομαι καλό πανηγύρι και εύχομαι ν' ανταμώσουμε μια μέρα στα Γιάννενα. Θα με βρείτε από τον Βασίλη Μπέλλο μέχρι το "ΤΡΟΦΟ" όπου θα βρείτε, φωνάξτε με... Καληνύχτα σας».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΟΥΣΙΑΣ

«Κύριε δήμαρχε, αγαπτοί χωριανοί, είμαστε όλοι χωριανοί. Δικαιούμαι κι εγώ να λέω ότι είμαι Μανωλιασσί-»

προσέφεραν ό,τι μπορούσαν ο καθένας μέσα σε αυτόν τον ιερό χώρο που λέγεται σχολείο. Εδώ ήρθα νέος, όπως είπε και ο κ. Μπενέκος, για το καλό της Υπηρεσίας. Ηρθα το 1953 και έφυγα το 1975-'76. Τουτέστιν 22 χρόνια.

«...πολλές φορές πίκρανα και πικράθηκα. Γνώρισα τους ανθρώπους της Μανωλιάσσας, όχι όπως γνωρίζω τους δικούς μου χωριανούς...»

Αυτά τα 22 χρόνια πικράθηκα και πίκρανα, φέρθηκα σκληρά, γιατί έπρεπε να φερθώ σκληρά, βέβαια αυτό σήμερα δεν ισχύει. Ο εκπαιδευτικός δεν πρέπει να είναι σκληρός, αλλά οι περιστάσεις τότε μας το υπέβαλλαν.

Γνώρισα τους ανθρώπους της Μανωλιάσσας, όχι όπως γνωρίζω τους δικούς μου χωριανούς, αλλά τους έζησα διαφορετικά. Μπήκα μέσα στα σπίτια τους, με δέχθηκαν, τα προβλήματά τους (που ήταν αρκετά) έγιναν και δικά μου προβλήματα...

Τι έκανα, δεν θα τα απαριθμήσω... Πολλές φορές ήρθα σε σύγκρουση με την προϊστάμενη μου αρχή... Είναι αλήθεια πως στη Μανωλιάσσα 22 χρόνια άφησα ένα μεγάλο μέρος της ζωής μου.

Χάρηκα σήμερα που είδα τους μαθητές μου και πολλούς συνομηθικούς με τους οποίους ερχόμουν σε

εργαστώ για το συμφέρον των παιδιών. Τώρα κατά πόσο αυτό το πέτυχα, αυτό ας το κρίνουν οι ίδιοι οι μαθητές και οι ίδιοι οι κάτοικοι της Κοινότητας.

Κάποτε ήρθε ο προϊστάμενός μου και του είπα: Δεν έχω να δώσω περισσότερα, ό,τι είχα το έδωσα, περισσότερα δεν έχω... Μάρτυρές μου ας είναι οι συνάδελφοι (οι δασκάλεις) που στάθηκαν δίπλα μου και με βοήθησαν στο δύσκολο έργο μου. Το σχολείο της Μανωλιάσσας ήταν πάρα πολύ δύσκολο έργο.

Μεταξύ μας λείπουν πέντε μαθητές. Είναι ο ΚΙΜΩΝ ΜΠΕΛΛΟΣ, ο ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ο ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ, ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΟΛΙΟΣ και ο ΘΩΜΑΣ ΧΡ. ΜΠΕΛΛΟΣ.

Αυτοί μου άφησαν την πιο πικρή εμπειρία. Δεν υπάρχει χειρότερο πράγμα από το να χάνει ο δάσκαλος τους μαθητές του. Με την αναφορά μου σε αυτούς να σας ευχαριστήσω και πάλι για όσα μου προσφέρατε, γιατί έχω γίνει ένα με όλους σας, μου προσφέρατε και σας πρόσφερα.

Σας ευχαριστώ».

ΑΘΗΝΑ ΜΙΧΟΥ

«Δεν ξέρω τι να πω για την αποψινή βραδιά... Η πρώτη μου εμπειρία ως δασκάλα είναι εδώ στη Μανωλιάσσα.

Εζησα οκτώ χρόνια στη Μανωλιάσσα, μ' ένα σχολείο υπερπληθωρικό. Με τα προβλήματα που ανέφεραν οι άλλοι συνάδελφοι. Εγώ δεν έχω να αναφέρω έργα που έκανα. Εκείνο

«...έζησα οκτώ χρόνια στη Μανωλιάσσα, μ' ένα σχολείο υπερπληθωρικό. Δεν θα αναφέρω έργα που έκανα, εκείνο που μπορώ να πω είναι: Εδώσα όλη μου την ψυχή στα παιδιά αυτά, τα οποία στις ομιλίες μου τα αποκαλούσα "τα παιδιά μας"..."

παγγεγμία του ποιήματος βρέπω τον κόσμο (γυναίκες, μανάδες, γιαγιάδες) να κλαίει όλη. Τότε μέσα μου ένωσα ένα τράνταγμα αν έκανα καλά ή άσχημα που ζωντάνευσα τέτοιες στιγμές.

Εζησα οκτώ χρόνια σ' εκείνη τη γετονιά, εκεί και με μεγάλη μου χαρά απόψε (που έκανα μια βόλτα) είδα τη διαφορά, είδα πως άφησα το χωριό το 1965 και πως το βρήκα σήμερα...

Χάρηκα μέσα από την καρδιά μου για τη διαφορά αυτή. Δεν υπήρχε δρόμος, δεν υπήρχε φως, δεν υπήρχε νερό, μόνον η στέρνα που ανέφερε ο κ. Μπενέκος. Σήμερα βλέπω τη Μανωλιάσσα ανθούσα, με παιδιά μορφωμένα, με παιδιά πολύ καλά σποκατεστημένα. Χαίρομαι πάρα πολύ γιατί πολλὰ από αυτά τα παιδιά υπήρξαν μαθητές μου.

Ισως είμαστε και λίγο σκληροί, αλλά αυτό το κάναμε με καλή θέληση, για να μπορέσουμε να δώσουμε κάτι σε αυτά τα παιδιά που δεν είχαν καμία βοήθεια από πουθενά. Είχα έναν μαθητή που πρόκοψε τώρα (τον Βαγγέλη που βρίσκεται στη Σαλαμίνα), στο σπίτι του οποίου έμενα. Το βράδυ όταν ήθελε να διαβάσει έπαιρνε τη χερσόλαμα με πετρέλαιο (που έβγαζε καπνό και σε έπνιγε), ούτε καρέκλα ούτε τραπέζι να διαβάσει, αλλά ξάπλωνε κάτω στο χώμα κι εκεί διάβαζε και έγραφε.

Θέλω να ευχαριστήσω όλους τους Μανωλιασσίτες γιατί με βοήθησαν πάρα πολύ όλα τα χρόνια που κάθησα εδώ. Με ρωτούσαν τα παιδιά από την προηγούμενη μέρα: Κυρία, αύριο η μάνα μ' θα πάει στα Γιάννενα, τι θέλεις να σ' φέρ';

Ο,τι θέλαμε μας το έφεραν με αυτόν τον τρόπο...

Απόψε θέλω να τους ευχαριστήσω όλους μέσα από την καρδιά μου και να τους πω πως δεν θα τους ξεχάσω ποτέ όσο ζω. Εμείς τότε μέναμε εδώ, δεν φεύγαμε. Μαζί περάσαμε στενωχώριες, χαρές. Βρεθήκαμε σε γάμους, σε κηδείες, σε χαρές και λύπες, όλοι μαζί.

Σας ευχαριστώ όλους και σας εύχομαι υγεία και προκοπή».

ΑΘΗΝΑ ΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

«Απόψε είμαι συγκινημένη. Μου θυμήσατε τις πρώτες στιγμές του αρραβώνα μου. Ηρθα εδώ σαν νύφη — ήρθα Αθηνά, αλλά το όνομά μου θάφτηκε και έγινε Παύλαινα.

Τα χρόνια στη Μανωλιάσσα ήταν τόσο όμορφα. Πόση συγκίνηση απόψε! Τριάντα δύο χρόνια πριν... Πάρα πολλὰ και όμως ευχάριστα χρόνια, τα οποία δεν θα ξεχάσω ποτέ.

Πέρασα τρία χρόνια μέσα σε αυτό το σχολείο. Γύρω μου είναι πολλοί μαθητές. Θέλω να θυμάμαι τα ονόματα όλων, αλλά μεγάλωσαν. Ξαφ-

νικά μου ήνε από δω ο γιος μου, η κόρη μου... Μεγάλη η συγκίνηση.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ που σκεφτήκατε αυτή τη βραδιά».

ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ

«Τις παλιές θύμισης σας ανέπτυξαν παραστατικά οι συνάδελφοί μου και εγώ τις σέβομαι απόλυτα. Εγώ θα πω μόνο λίγα λόγια για το τώρα και για το αύριο. Είναι για μένα μεγάλη τιμή αυτή η εκδήλωση και χαίρομαι γιατί οι διοργανωτές είναι άνθρωποι πησιών αντιλήψεων και γνωρίζουν

«...είναι για μένα μεγάλη τιμή αυτή η εκδήλωση και χαίρομαι γιατί οι διοργανωτές είναι άνθρωποι πησιών αντιλήψεων και γνωρίζουν πως αν προηγήσει η πνευματική ανάπτυξη και ακολούθει η τεχνική και πολιτισμική ανάπτυξη, τότε η δεύτερη σέβεται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, δεν δέχεται την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και έχει ως βάση τις ανθρώπινες σχέσεις...»

πως αν προηγήσει η πνευματική ανάπτυξη και ακολούθει η τεχνική και πολιτισμική ανάπτυξη, τότε η δεύτερη σέβεται την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, δεν δέχεται την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και έχει ως βάση τις ανθρώπινες σχέσεις. Εύχομαι οι εκδηλώσεις αυτές να συνεχιστούν για όλους τους δυναμικούς ανθρώπους του χωριού, για να συνεχίσει η Μανωλιάσσα την αναπτυξιακή τροχιά που ξεκίνησε εδώ και 20 χρόνια.

Σας ευχαριστώ».

ΠΑΥΛΟΣ ΓΟΥΣΗΣ

«Ευχαριστώ πολύ. Αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά ταυτόχρονα και συγκίνηση γιατί ως εκπαιδευτικός δεν έχουμε πολλές ευκαιρίες σαν την αποψινή. Συνήθως έχουμε τις ευκαιρίες να βλέπουμε τη δουλειά μας μέσα από την "καθημέρα" των παιδιών, των μαθητών μας, που συναντούμε στο δρόμο και λέμε ότι καλά κάναμε όσα κάναμε, αφού τα παιδιά μπορούν και μας ήνε "καθημέρα" με ψυχή.

«...το ότι η Αδελφότητα και ο Σύλλογος μαζί είχαν αυτή την έμπνευση να διοργανώσουν αυτή την όμορφη βραδιά σημαίνει ότι η κοινωνία μας είναι και αυτή στοιχισμένη με τις αξίες αυτής της ζωής. Πάνω απ' όλα και πρώτα απ' όλα...»

Το ότι απόψε η Αδελφότητα και ο Σύλλογος μαζί είχαν αυτή την έμπνευση να διοργανώσουν αυτή την όμορφη βραδιά σημαίνει ότι η κοινωνία μας είναι και αυτή στοιχισμένη με τις αξίες αυτής της ζωής. Πάνω απ' όλα και πρώτα απ' όλα. Ως διευθυντής Εκπαίδευσης, είπα νωρίτερα η συνάδελφος, που είστε Μανωλιασσίτες να πείτε ότι εμείς φεύγαμε γρηγορότερα σαν να μας άφηναν ελεύτερους από την αλυσίδα. Να δείτε σή-

συνέχεια στη σελ. 8

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση προς τιμήν των δασκάλων μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΟΥΣΙΑΣ

της. Αυτό το δικαίωμα κι αν θελήσει κανείς να μου το αφαιρέσει, δεν θα μπορέσει.

«...δικαιούμαι να λέω ότι είμαι Μανωλιασσίτης. Αυτό το δικαίωμα κι αν θελήσει κανείς να μου το αφαιρέσει, δεν θα μπορέσει...»

Συγκινητική η αποψινή βραδιά, γιατί τιμήσατε όλους αυτούς, οι οποίοι

επαφή. Με τις αρχές της Κοινότητας προσπάθησα να συνεργαστώ όσο μου ήταν δυνατόν...

Προσπαθούσα να εκμεταλλευτώ

«...κάποτε ήρθε ο προϊστάμενός μου και του είπα: Δεν έχω να δώσω περισσότερα, ό,τι είχα το έδωσα, περισσότερα δεν έχω...»

τη θέληση και τη δίψα που είχαν να τελειοποιήσουν το σχολείο, την Εκκλησία, το καθετί.

Δεν μπορώ να μη συγχαρώ τους μαθητές μου γιατί ξεκίνησαν από εδώ οι περισσότεροι με ελάχιστη εφόδια και μπόρεσαν και ορθοδόνησαν, άλλοι στο εξωτερικό άλλοι στο εσωτερικό.

Εγώ προσωπικά ως δάσκαλος προσέφερα ό,τι μπόρεσα σε όλους τους τομείς. Οπου υπήρχε θύρα να χτυπήσω, τη χτύπησα με ορθό το ανάστημά. Και πολλές φορές συγκρούστηκα.

Πιστεύω ότι έκανα ό,τι μπόρεσα. Όλα μου τα χρόνια προσπάθησα να

ΑΘΗΝΑ ΜΙΧΟΥ

που μπορώ να πω είναι ότι έδωσα όλη μου την ψυχή στα παιδιά αυτά, τα οποία αγάπησα πάρα πολύ και στις ομιλίες μου τα αποκαλούσα "παιδιά μας".

Θυμάμαι πολλές γιορτές, αλλά μια γιορτή με τη λήξη της χρονιάς θα μου μείνει αξέχαστη. Δεν ξέρω αν η επιλογή μου ήταν καλή ή κακή. Οι χωριανοί είχαν αρχίσει να φεύγουν για την ξενιτιά και έβαλα στις εξετάσεις ένα ποίημα του Κρυστάλη "Η ξενιτιά", νομίζω, στον Κώστα Π. Γιωτάκη και όταν ο Κώστας τέλειωσε την α-

ΙΣΤΟΡΙΑ

Από το φύλλο 23 «τ' αχνάρια» στη στήλη της ιστορίας δημοσιεύουν στοιχεία - αποσπάσματα από τον αγώνα για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων.

Γεγονότα που διαδραματίστηκαν στη Μανωλιάσσα και συνετέλεσαν αποτελεσματικά στον απελευθερωτικό αγώνα του 1912-13.

Τα στοιχεία θα είναι αυτούσια και προέρχονται κυρίως από το Αρχείο του Δημ. Ν. Μπότσαρη, από το αρχείο της Πολεμικής Εκθεσης του Γενικού Επιτελείου Στρατού (Βαλκανικοί Πόλεμοι 1912-13), από Ημερολόγια Στρατιωτικών και άλλων προσώπων που έλαβαν μέρος στα γεγονότα.

Στο φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας δημοσιεύουμε αποσπάσματα από το βιβλίο του Κ. Στεργιάδου «Το μικτό ηπειρώτικο στράτευμα»:

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Αρ. 116 (AM)
Αξιότιμε Κε Αρχηγέ,
Κατ' εντολήν του Αντιπολοχαγού επισπεύ-
σετε επικουρία άνω των (50) Ανδρών από
Μπολικεριά μέχρι Ντριμίνα.

1912, Νοεμβρίου 1
Βαργιάδες
Η Επιτροπή
Αναστάση Γούσιας
Παπασωτήριος
Γιάννη Χίρα

Εις θέσιν Κρανιές

Αρ. 117 (AM)

Αριθ. 46
Οπληρχηγούς Παπαδημήτρην και Παπα-
γιάννην

Σας διατάσσω ίνα κρατήσετε τας θέσεις ας
σας όρισα πάση θυσία και ουχί να κάθησθε εις
Βαργιάδες. Δεν είναι καιρός σπουχίας αλλή
καιρός ενεργείας και δραστηριότητος. Θέσα-
τε τους άνδρας υπό τας διαταγάς του υπαρ-
χηγού σας και έλθετε ενταύθα προς συνεν-
νόησιν.

Ζώριστα, 1 Νοεμβρίου 1912
(Μπότσαρης)

Αρ. 118 (AM)

Αριθ. 47
Οπληρχηγόν Κοσσυβάκην ή Ανθυποή. Γρα-
νίτσαν

Πληροφορώ υμάς ότι υπ' εμέ Διμοιρία με-
τασταθμεύση εις Βαργιάδες, εκεί ευρισκόμε-
να τμήματα προχωρήσων προς Υμάς.

Ζώριστα, 1 Νοεμβρίου 1912
(Μπότσαρης)

Αρ. 119 (AM)

Αριθ. 48
Ζώριστα, 21 Νοεμβρίου 1912
Αρχηγείον Στρατού Ηπείρου

Λαμβάνω την τιμήν ν' αναφέρω ότι ο Λόχος
του μικτού Στρατεύματος Ηπείρου ευρίσκε-
ται κατανεμημένος εις Βαργιάδες και Μανω-
λιάσσα, εν(θα) ευρίσκονται και τα σώματα
Μάνου και Κοσσυβάκη.

Αι λοιπαί από Βαργιάδων μέχρι Ζώριστα
θέσεις εξασφαλίσθωσαν υπό του Λόχου του
κ. Φιλιπποπούλου αφικομένου χθες και των
λοιπών εθελοντικών Σωμάτων μου.

Ο τουρκικός Στρατός κατέχει διά 300 ή και
περισσοτέρων το χωρίον Μπαρζί, κείμενον ½
ώραν όπισθεν της κορυφογραμμής της Μα-
νωλιάσσας.

Περί του αριθμού των τοποθετημένων εις
θέσιν Αγίος Νικόλαος πυροβόλων δεν δύνα-
μαι να δώσω σαφείς πληροφορίες. Γνωρίζω
όμως ότι 200 Τούρκοι Στρατιώται έφθασαν ε-
κεί ως στήριγμα του Πυροβολικού ενισχύσαν-
τες την εκεί φρουράν.

Προς αντιμετώπισιν των Αθβανικών σιφών
μετά την εκείθεν συνωδά τη πρώτη υμών δια-
ταγή αναχώρησιν του Διοικητού μετά του Λό-
χου και τίνων εθελοντικών Σωμάτων αφέθη-
σαν τα σώματα των οπληρχηγών Ζαχαράκη,
Παπαδιά και Ζαλόγγου και λοιπών ο-
πληρχηγών.

Σήμερον θέλωμεν συνδέσει προς
την ενεργείαν ταύτην τα Κρητικά
τμήματα, άτινα, ως πληροφορορήθη-
μεν, ευρίσκονται προς τα εκεί.

Προς τα μέρη Παραμυθιάς και άνω
διετέθησαν οι οπληρχηγοί Κουτού-
πης και Καρράς, εις δε την κατάληψιν
του Ελευθεροχωρίου και αυχένος
δύο βουνών διετέθη ο οπληρχηγός
Μπαράτης μετά χωρικών.

Συνημμένως υποβάλλω πιστοποιη-
τικόν του ιατρού του Σώματος περί
του θανάτου του εθελοντού Ντάκου
Χρίστου ως και έκθεσιν των εν' αυτού
ευρεθέντων πραγμάτων.

Επίσης, ιατρικόν έκθεσιν της κατα-
στάσεως του αρχηγού του Σώματος
υπολοχαγού του Μηχανικού Μπό-
τσαρη Δημητρίου.

(Μπότσαρης)
Αρ. 120 (AM)
Αριθ. 49
Επιλοχία Παπαδοπούλη,
Σπεύσε μετά της διμοιρίας σου προς ενί-
σχυσιν του κ. Γρανίτσα.

Ζώριστα, 1 Νοεμβρίου 1912
(Μπότσαρης)

Αρ. 121 (AM)

Αριθ. 50
Οπληρχηγόν Κολλοβόν,
Η διμοιρία του επιλοχίου Παπαδοπούλου
θα μεταβή εις βοήθειαν του κ. Γρανίτσα να
κρατήσας τας περί το Σπαρτίτσι θέσεις.

Ζώριστα, 1 Νοεμβρίου 1912
(Μπότσαρης)

Αρ. 122 (ΠΕ 292)

Βαργιάδες, 1-11-12
Επιτελήρχην

Ελαβον χθες την επιστολήν σας με μεγά-
λην χαράν όπου βλήθη ότι δεν με λησμονεί-
τε. Ολην την χθεσινήν ημέραν τα τμήματά
μου ενισχυθέντα παρά του Μάνου εμάχοντο
κατά του Τουρκικού στρατού εις Μανωλιάσ-
σαν και Μετληκούς. Η επιστολή σας με επη-
ροφόρησεν ότι ο Ελληνικός στρατός θα ακι-
νητήσιν επί τίνος ημέρας. Ως εκ τούτου πιθα-
νόν να αποσυρθώμεν εκ Μανωλιάσσας ήτις
κείται ½ ώρας μακράν των Ιωαννίνων και επί
της ζώνης πολιορκίας. Εσχεδιάζον να επιφέ-
ρω αιφνιδιασμόν εις οχύρωμα Αγίου Νικολά-
ου και να γίνω κύριος των 6 βαρέων πυροβό-
λων. Και πάλην τοιμώ να σας παρακαλέσω να
μου στείητε ένα λόχον με τοιμηρόν λοχα-
γόν διά να μη χάσωμεν τη Μανωλιάσσαν. Εδώ
ήλθεν ο Λόχος του Φιλιπποπούλου όστις ετά-
χθη εις 4ωρον από Μανωλιάσσας και εν συ-
νοχή προς το λοιπόν στράτευμα. Αι μακραί
πορείαι και αι διαρκείς προφυλακαί μάχης ε-
ξήντησαν τους άνδρας μου. Δυστυχώς, υ-
ποφέρω και εγώ. Με κατατρέπει υψηλής πυ-
ρετός διαρκής και αναπτυχθείσας φλεγμονής
υπό το δεξιόν μου γόνυ παρέβησεν όσον το
δεξιόν μου πόδι. Κατέχομαι υπό φρικτών αλ-
γηδόνων και με μεταφέρουν επί φορείου. Ευ-
τυχώς επαρκώς εισέτι εις την αποστολήν μου.
Ο αγών παντού στέφεται υπό επιτυχίας. Η κα-
τά των Τσάμηδων άμυνα οργανώθη. Λυπού-
μαι όμως διότι η οικτρά κατάστασις της υγεί-
ας μου με κρατεί καρφωμένον. Προχθές συ-
νελάβωμεν 62 φορτηγά ζώα του εχθρού κα-
τόπιν συμπλοκής.

Μπότσαρης

Διά τον σκοπόν τούτον γράφωμεν εις Μα-
νωλιάσα και του Αρχηγού Μάνου και συνεν-
νοηθήτε μετ' αυτού και παρακαλέσετε τον
και ίσως έλθην ο ίδιος να καταλάβη του Σάββα
και τα περίε του Πλέσσα να μας διευκολύνη
την εργασίαν μας και ημών και να φονεύσιν
και τους Τούρκους που θα επιστρέφουν εδώ
από τα Ιωάννινα και θα έλθην προθύμως, α-
φού μάθει και από ημάς και σας ότι οι Τούρκοι
ήλθον στα Ιωάννινα διά να πάρουν όπλα και
πολεμοφόδια, και μάλιστα ενώ δεν ευρίσκε-

ται και πολύ μα-
κράν αφού είναι στη Μανωλιάσα.

Μεθ' υπολήψεως και αγάπης
Οι Αρχηγοί

Νικόλαος Κουτούπης,
Μαρ. Δελιγιαννάκης
Οι οπληρχηγοί και Σωματάρχαι
Βασίλειος Βερναδάκης, Γεώργ. Καράς,
Σπυρ. Γιώτης
Λάμπρος Σταυρόπουλος, Κίτσος Κέλλαις,
Κώστας Ράπτης
Θανάσης Καράς

Αρ. 150 (AM)

Αξιότιμε Κύριε Αρχηγέ,
Δημήτριε Βότσαρη
μεθ' υπολήψεως σας φιλήμεν
αδελφικώς ιδύττατα

Εις Ζώριστα
Διά ταύτης μου λαμβάνω την τιμήν ίνα επι-
βάλλω εν τη Υμετέρα ευγενείαν σας τα ημών
καταστάσεις ευχόμενοι εν τω υψίστω νυκτη-
μερόν και απολαύσομαι τον αξιότιμον Αρχη-
γόν των προγόνων Πατριωτών μας εν τη Πα-
τρίδι - ήκα Σουλήϊου διά τούτο επειδή μέχρι
τούδε διατηρήθη άμειν εν Βαουσιούς και
παντοίους τρόπους εμεταχειρίσθημεν διά να
σώσωμεν προ πάντων το γυναικόπαιδον τώ-
ρα δε το καρακόλι Κουμπαριάς ενεσχίθη υπό
τουρκικού ακρίου εχθρικού στρατού ουδενί
τρόπω δυνάμεθα να αντυτίνομεν τας δυνά-
μεις διά τούτο νύχτα μέρα στέλλομεν και
βοήθεια παρά τη υμντέρα ευγενείας σας δεν
φαίνεται λιπούμενος όπως και εις την καρ-
διάν της Αξιοτίμου ευγενείας σας ενεμπεχθή
περισσότερα ήγη προς το γυναικόπαιδον
και αμέσως μας στείλεται βοήθειαν διότι το
χειρότερον και επικινδυνότερον στρατήγη-
μα και διά ημάς και διά την ευγενείαν σας ευ-
ρίσκεται σήμερον η Σκάλα Πλέσσα. Τώρα και
διά τελευταίαν φοράν προστρέχωμεν και α-
ποστέλλωμεν εις την ευγενεία σας όσον τά-
χιστα βοήθεια δυνατοί άλλως μας απαντάς να
μετακομίσωμεν τας οικογενείας μας και ημείς
να βαστύξωμεν όπου δυνηθώμεν και ο Θεός
μεθ' ημών η οπλησθέντες άνδρες όσοι έτρε-
ξαν προς βοήθειάν μας είδον ότι δεν ήθελ η
Κυβερνητική δύ-
ναμις και έφυγον
πάλην ο καθείς
στο χωριό του.

Αναμένωμεν
ταχίαν δυναμήν
σας και ευχόμε-
νοι εις τον Θεόν η
επιστολή μας να
σας εύρει εντε-
λώς υγειούς και
πρόθυμον υπε-
ρασπιστήν μας.

Σας προσκυνώ
μεθ' υπολήψεως
και ειμί πρόθυ-
μος

Όλος αγαπόν
υμάς
υδίκσας Νικο-

λάκης Δ. Κιουτούπης)

και παρά του Κυρίου Καπετάν Γεώργη ερω-
τάται διά την σύστασίν μου όπως σας γρά-
φω.

Ο ίδιος Νικολάκης
Βαουσιούς τη 5 9/βρίου 1912

Αρ. 151 (AM-ΠΕ 378α)

Αρ. 55
(5-11-1912)

Προς το Αρχηγείον Στρατού Ηπείρου
Λαμβάνω την τιμήν ν' αναφέρω ότι την
31ην του μηνός Οκτωβρίου απέστειλα τον
υπ' εμέ Ανθυπολοχαγόν Γρανίτσαν Στέφανον
μετά μιας διμοιρίας Ευζώνων και του Σώμα-
τος Γρηγ. Κοσσυβάκη εκ 43 ανδρών όπως κα-
ταλάβη την Μανωλιάσσαν. Επίσης, το υπό
τον κ. Μάνον Σώμα εκ 193 ανδρών, αφικόμε-
νον την προηγουμένην νύχτα εις Ζώριστα κα-
τόπιν συνεννοήσεως επορεύθη εκεί προς τον
αυτόν σκοπόν.

Διά της προς τα εκεί προχωρήσεως τμημά-
των μου θέλησα να επιφέρω αιφνιδιασμόν
τω εχθρώ εάν δεν εν τω μεταξύ εγένετο προ-
χώρησις του όλου στρατεύματος, πράγμα το
οποίον εγώ δεν νδυνάμην να γνωρίζω, θα ή-
το δυνατό και η διαρκής κατοχή του μέρους
τούτου. Προ δύο ήδη ημερών είχαν αποστεί-
λει το εθελοντικόν σώμα του Φουρτούνα εις
Μανωλιάσσαν προς τον σκοπόν της επιτηρή-
σεως. Ο ανθυπολοχαγός κ. Γρανίτσας φθάσας
εκεί μοι ανέφερεν ότι ο εχθρός ευρίσκεται
κάτωθι της προς τα Ιωάννινα κορυφογραμμής
της Μανωλιάσσας, ωσαύτως δε αρκετόν τμή-
μα δυνάμεως 300 ανδρών κάτωθι της προς το
Πιζάνι πεδιάδος. Περί της δυνάμεως ήτις ευ-
ρίσκετο εις το Πυροβολείον Αγίου Νικολάου
(δυτικώς της Μανωλιάσας) δεν νδυνήθη να
με πληροφορήσιν επακριβώς. Την πρωίαν, ως
μοι ανέφερεν ο ίδιος ανθυπολοχαγός, ενεργ-
γών μετά του κ. Μάνου και οπληρχηγού Κοσ-
συβάκη κατόπτευσιν εκ της θέσεως Προφή-
της Ηλίας ήτις κείται εις την κορυφήν της Μα-
νωλιάσσας και προς την κατεύθυνσιν των Ιωαν-
νίνων αφ' ών απέχει 2½ ώρας.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Δόμηση εσωτερικού χώρου

**Γυψοσανίδες - Ψευδοροφές
Φωτισμός - Διακόσμηση**

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΡ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

**Δρούτης 2 Ιωάννινα
Τηλ. 68202 - Κιν. 093 - 2323510**

**ΜΕΖΕΔΟΠΩΛΕΙΟ
ΤΣΙΠΟΥΡΑΔΙΚΟ**

ΓΙΩΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ

**Ξενοφώντος 4 Κορυδαλλός
Τηλ. 4953156**

ΨΗΤΟΠΩΛΕΙΟ

**ΔΙΑΝΟΜΗ
ΔΩΡΕΑΝ**

**ΑΝΟΙΧΤΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ
ΑΠΟ 9 π.μ. ΕΩΣ 12 μ.μ.**

5558052

ΑΝΤΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ

Ημερομηνία: 20 Ιουλίου 1999
 Ώρα:
 Όνομα: Χριστόδουλος
 Επώνυμο: Γούσης
 Τόπος κατοικίας: Πεδινή Ιωαννίνων
 Αιτία θανάτου: Τροχαίο ατύχημα
 Ετών: 22

Κάπως έτσι θα πρέπει να είχε συνταχθεί το αστυνομικό δελτίο εκείνης της φρικτής νύχτας. Αυτής της νύχτας, όπου η γιορτάσιμη μέρα που όλοι πρόσμεναν, σκιάστηκε από το φοβερό αυτό γεγονός. Δεν βρίσκει κανείς λόγια να περιγράψει τόσο το πώς αντιδράσαμε όλοι όταν ακούσαμε το φρικτό μαντάτο, όσο και το μεγάλο ξάφνιασμα όταν μάθαμε το όνομα του παιδιού.

Ρίγη συγκίνησης, λύπης, απογοήτευσης, οργής ένοιωσαν όλοι όταν άκουσαν τον πένθιμο ήχο της καμπάνας την ώρα που ο παπα-Κώστας ετοιμαζόταν να σημάνει το χαρμόσυνο μήνυμα της γιορτής του προφήτου Ηλία. Εκείνη την ημέρα το χωριό πενθούσε όχι για το αδικημένο παιδί του παπα-Γιάννη αλλά για τον αδικημένο, πολυαγαπημένο συγχωριανό, φίλο, ξάδερφο, ανηψιό Χρήστο. Όλοι ένοιωθαν ότι είχαν χάσει ένα κομμάτι από τον ίδιο τους τον εαυτό, σαν να είχε φύγει μέσα από τα χέρια τους ένα δικό τους πολυαγαπημένο πρόσωπο. Όλοι αμύητοι, βουβοί περίμεναν να ακούσουν τα νέα, "τα κακά νέα" που έκλεισαν το σπύτι

του πολύ ταλαιπωρημένου, πολύ χτυπημένου από τη μοίρα παπα-Γιάννη. Αυτά είναι μερικά από τα λόγια που έβγαιναν από το στόμα όλων των γνωστών και των φίλων. Λόγια που εδώ και καιρό προσπαθώ να ξεγράψω από το μυαλό μου, από τη μνήμη. Όλα αυτά προσπαθώ να τα θυμάμαι σα μια σκηνή από ένα καλογορισμένο θρίλερ. Ένα θρίλερ όμως του οποίου ηθοποιοί είμαστε όλοι εμείς οι φίλοι, οι γνωστοί, τα κολλητάρια, οι θείοι. Όλα έμοιαζαν σαν αρχαία τραγωδία της οποίας η κορυφαία του χορού ήταν οι αδικοχτυπημένοι από τη μοίρα γονείς. Αυτές οι φιγούρες, τραγικές, μοιραίες, βασανισμένες, με έντονα χαραγμένα τα σημάδια του πόνου, της κούρασης, της απογοήτευσης στο πρόσωπό τους. Εδώ θα ήθελα να σας εξομολογηθώ μια προσωπική εμπειρία. Όταν χτύπησε το τηλέφωνο τα ξημερώματα της 20ης Ιουλίου αναγγέλοντας τα κακά μαντάτα, από εκείνη τη στιγμή άρχισε στο μυαλό μου ένας αγώνας δρόμου μεταξύ δύο μοναδικών αντιπάλων. Στον ένα διάδρομο έτρεχε η ελπίδα ότι ο Χρήστος ήταν ζωντανός, βαριά χτυπημένος, αλλά ζωντανός, ενώ στον άλλο διάδρομο έτρεχε η μαύρη αλήθεια, η αλήθεια του θανάτου, του πόνου. Ήθελα έτσι με αυτό το τρόπο να κρατήσω κοντά μου τη ζωντάνια, το φωτεινό χαμόγελο, το όμορφο γέλιο αυτού του παιδιού. Ο νικητής αυτού του άγριου αγώνα ανακηρύχτηκε το πρωί όταν τελικά άκουσα να ηχεί στα αυτιά μου ο θηρημένος ήχος της καμπάνας.

Κανείς δεν το ήμουν να ρωτήσω οτιδήποτε: όχι από άγνοια ή αδιαφορία αλλά γιατί δεν ήξερε τι να ρωτήσει. Οι υπόλοιπες ώρες που ακολούθησαν φυσικά θα ήταν αδύνατο να περιγραφούν αλλά θα ήταν και ανόητο να φέρουμε στη μνήμη πράγματα που πονούν αλλά δεν έχουν σβήσει ποτέ.

Όταν μου ζητήθηκε να γράψω ένα σχόλιο για τα αγαπημένα «Χνάρια», σχετικά με τον Χρήστο ήμουν έτοιμη να πω όχι, δεν μπορώ να το κάνω, ίσως δεν έχω το δικαίωμα να διαταράξω τον όμορφο ύπνο του «Τακούλη», του «Τάκη», του «Χρηστάκη», όπως συνήθως τον φώναζαν, αλλά το θεωρήσα ως ανάγκη και υποχρέωση να του πω ένα μεγάλο ευχαριστώ για τις όμορφες στιγμές που μου χάρισε όταν τον είχα φιλοξενήσει στη θεσσαλονίκη, αλλά και ένα μεγάλο συγγνώμη γιατί δεν του είχα δώσει εγκαίρως τις φωτογραφίες που είχαμε βγάλει τότε μαζί. Συγγνώμη που αναγκάστηκα να στις δώσω τόσο καθυστερημένα, σε τέτοια... απρόσμενη κατάσταση. Ελπίζω να καταλαβαίνετε ότι δεν μου είναι τόσο εύκολο να γράψω γι' αυτό το παιδί που ήταν ένας άγγελος επί γης χωρίς να είναι ένα επιφανειακό κολλημένο ή λόγια της στιγμής. Δυστυχώς οι άγγελοι έρχονται για λίγο και πρέπει να φύγουν τόσο γρήγορα, τόσο ξαφνικά αφού οι υπηρεσίες τους είναι απαραίτητες στην Αυλή του Κυρίου, στον αιώνιο κόσμο της Αλήθειας του Θεού. Έτσι, λοιπόν, είναι χάσιμο χρόνου να μιλάμε για τα προσόντα, τα χαρίσματα, την ομορφιά της ψυχής και του σώματος αυτού του παιδιού.

Αυτή η σύντομη αναφορά, στο όνομα του «Τακούλη» δεν είναι ένας αργοπορημένος επικήδειος λόγος. Οι επικήδειοι λόγοι είναι μόνο για τους νεκρούς. Ο Χρήστος δεν είναι νεκρός: είναι ανάμεσά μας, ζει μαζί μας, χαιρείται και ηυδαίται μαζί μας γιατί παραμένει ζωντανός μέσα στη μνήμη και τη καρδιά μας.

Χρήστο, εκεί που πας κοίτα να είσαι ευτυχισμένος, να περνάς καλά, παρέα με τον παπού Γιάννη, Νικόλαο και όλους όσους σε είχαν αγαπήσει, και κοίτα να γίνεις εσύ ένας από τους φτερωτούς αγγέλους και να βοηθάς εμάς τους ανίδεους ζωντανούς από τις δύσκολες στιγμές.

Με πολλή αγάπη
 Η ξαδέρφη σου
 Ελένη Α. Γούση

Ακουίστε το μυαλό σας

- 1) Εγώ μια την αγόρασα κι έδωσα τον παρά μου, για να τη βάζω ανάσκελα να κάνω τη δουλειά μου. Τι είναι;
- 2) Πώς λέγεται αλλιώς ο Παλαιολόγος;
- 3) Ποια η ομοιότης καλογοριάς και φουρνάρη;
- 4) Πώς λέγεται αυτός που κάθεσαι κοντά στον τοίχο;
- 5) Λύκος προβάτου πόδα αιγός έτρωγε. Τίνος ήταν το πόδι;

Απαντήσεις

(δωρίλ δία) δόλω δία (5)
 δόλω δόλω (4)
 δόλω δόλω δόλω (3)
 δόλω δόλω δόλω δόλω (2)
 δόλω δόλω δόλω δόλω δόλω (1)

Ανέκδοτα

Στο τραπέζι ο Γιώργος θέλει να μιλήσει.

— Πάψε, του λέει ο πατέρας του. Δεν έχουμε πει ότι δεν πρέπει να μιλάμε πριν τελειώσει το φαγητό;

Αφού έφαγαν, τον ρώτησε ο πατέρας τι ήθελε να πει.

— Όταν πήγα στην αποθήκη να βάλω κρασί μου βγήκε η κάνουλα. Θα τρέχει ακόμα, αν δεν τελειώσε...

Μεταξύ ψαριών:

— Αν μου πεις πως δεν μ' αγαπάς, θα πάω να πέσω στη στεριά!

Τα νέα από το Τοπικό Συμβούλιο του Δημοτικού Διαμερίσματος Μανωλιάσας του Δήμου Μπιζανίου

ΠΡΑΞΗ 4α 4/10/1999

Στο γραφείο του Τοπικού Συμβουλίου του Δημοτικού Διαμερίσματος Μανωλιάσας του Δήμου Μπιζανίου σήμερα 4/10/1999 ημέρα Σάββατο και ώρα 20 μ.μ. συνεδρίασε το Τοπικό Συμβούλιο ύστερα από πρόσκληση του Πρόεδρου για να συζητήσει και αποφασίσει σχετικά με τα παρακάτω θέματα. Αφού διαπιστώθηκε απαρτία παρόντων και των τριών μελών ο Πρόεδρος εισηγούμενος λέγει ότι είναι ανάγκη το Τοπικό Συμβούλιο να εισηγηθεί στο Δημοτικό Συμβούλιο την τροποποίηση του τεχνικού προγράμματος για το Δημοτικό Διαμέρισμα Μανωλιάσας έτσι ώστε

α) Το ποσό των 1.200.000 δραχμών που προβλέπεται για την κατασκευή αύλακα ομβρίων υδάτων από Κοινοτικό Γραφείο μέχρι τέρμα Αγίου Γεωργίου να διατεθεί για την κατασκευή κλιμακοστάσιου κεντρικής θέρμανσης του Πνευματικού Κέντρου Μανωλιάσας.

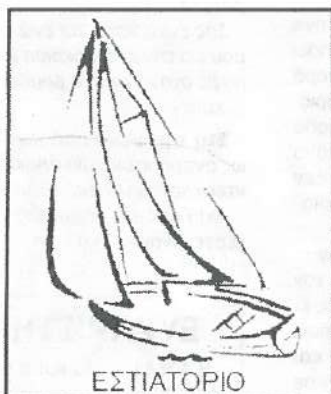
β) Η έκπτωση 23% από το έργο 4.500.000 δραχμών να διατεθεί για τον ελαιοχρωματισμό του Πνευματικού Κέντρου και καλεί το Τοπικό Συμβούλιο να αποφασίσει σχετικά.

Μετά από διαλογική συζήτηση το Τοπικό Συμβούλιο ομόφωνα αποφασίζει να εισηγηθεί στο Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Μπιζανίου την τροποποίηση του τεχνικού προγράμματος για το Δημοτικό Διαμέρισμα Μανωλιάσας.

Η πράξη αυτή επικυρώνεται με τις υπογραφές.

Ο Πρόεδρος
 Α. Γούσης

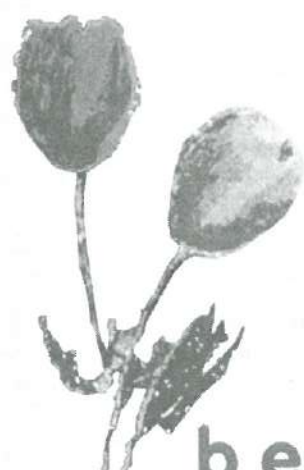
Τα μέλη
 1) Μπέλλος Πολύκαρπος
 2) Γιώτακας Γεώργιος

ΑΓΟΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΝΤΑΦΛΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΛΙΜΑΝΙ ΡΑΦΗΝΑΣ - ΤΗΛ.: (0294) 23356

bello
 PATISSERIE

ΑΛΕΚΟΣ Ε. ΜΠΕΛΛΟΣ

Πλ. Ηρώων Κύπρου 12
 Ν. Σμύρνη Τηλ.: 9330786

ΠΛΗΡΩΣΑΝ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
 Συνδρομή 1998/'99
 ΓΟΥΣΗΣ ΗΛΙΑΣ ΑΝ.
 ΧΡΟΝΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ
 ΓΟΥΣΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ
 ΜΠΕΛΛΟΣ ΛΑΖΑΡΟΣ
 ΠΑΠΑΓΩΑΝΝΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Ροδοτόπι)
 ΓΟΥΣΗΣ ΑΛΕΚΟΣ
 ΧΡΟΝΗΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ
 ΠΕΤΡΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
 ΜΠΕΛΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΘΕΟΔ.
 ΛΙΑΚΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
 ΚΥΡΚΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ
 ΙΣΚΟΣ ΑΛΕΚΟΣ Γ.
 ΜΕΤΑΞΑΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Σοφά λόγια

- * Μια μι τ' σι-νή, μια μι στην πλατιά.
- * Μια στου βα-έν', μια στου στεφάν'.
- * Μι μια τσικουριά του δένδρου δεν κόβιτι.
- * Τα μέσα τ'ς ιλιάς και τ' από-ξου τ' κουκόσιας.
- * Γιώ κι εσύ κι τα κουκιά που βραζ'ν στου τσ' κάλι.
- * Μαζουξ' τ' γλώσσα σ' (γιατί θα σ' την κουτσουρέψω).
- * Οι γκαβές οι κότες τ' νύχτα ψειρίζονται.
- * Πότι γίν' γκε κιόλας του κουλουκίθι κι στράβουσι η ουρά τ'.
- * Αν δεν τ' αργάκς του πιτσι, παπούτι δεν γένιτι.

Λίγα απ' όλα για όλα

Φίλες και φίλοι, γεια σας. Το καλοκαίρι κήλησε γλυκά γλυκά. Σας καλωσορίζω στο μελαγχολικό κόσμο του φθινοπώρου. Και φέτος παραήρθε μελαγχολικό. Ζούμε όλοι τον απόηχο του σεισμού...

Ποιος Μανωλιασστής δεν προγραμματίσει στις θερινές του διακοπές και ένα διάστημα, μικρό ή μεγάλο, να το περάσει στη Μανωλιάσσα;

Όλοι μας θέλουμε να πάρουμε τον αέρα μας, τη βαθιά ανάσα, τη δύναμη που μας δίνει η επιστροφή στη γενέτειρά μας στη Μανωλιάσσα.

Όλοι μας θέλουμε την επαφή με τους γονείς μας, τα αδέρφια μας, τους φίλους μας, τους ανθρώπους που ζουν μόνιμα εκεί και κρατούν το χωριό μας ζωντανό.

Η Μανωλιάσσα τον Ιούλιο και τον Αύγουστο ήταν σχεδόν γεμάτη από κόσμο. Τα ανακαινισμένα καφενεία ήταν τα στέκια μικρών και μεγάλων για καφέ, αναψυκτικό, αλλιά και για φαγητό.

Στις 13-8-99 το καφενείο του **Μπαρμπα-Γιάννη** διοργάνωσε βραδιά δημοτικού τραγουδιού. Η οργάνωση στέφθηκε με επιτυχία. Όλος ο χώρος της Παναγιάς γέμισε πανηγυριώτες και το γλέντι κράτησε μέχρι πρωίας. Απ' όλα τα γύρω χωριά προσήλθαν στην εκδήλωση και έφυγαν με καλές εντυπώσεις.

Το συγκρότημα του **Γ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ** με την τραγουδίστρια **Νίκη Παπαγεωργίου** μάς χάρισαν την όμορφη βραδιά.

Στις 13 Αυγούστου ο σύμμετρος του Δημοτικού Σχολείου ξαναχτύπησε. Αυτή τη φορά αντάμωσε όλους τους δασκάλους μας με τους μαθητές τους και όλους τους Μανωλιαστές.

Αυτή τη φορά δεν είχε βέργες, χαστούκια και επιπλήξεις. Είχε επιστροφή στα περασμένα, στις δύσκολες αλλά αλησμόνητες ημέρες. Στα μαθηματικά μας χρόνια. Χαρές και λύπες, όλα ζυμώθηκαν και έγιναν γλυκές αναμνήσεις.

Στιγμές συγκινητικές ζήσαμε όσοι είχαμε την τύχη να βρεθούμε στις 13 Αυγούστου στη Μανωλιάσσα.

Ήταν μια εκδήλωση διαφορετική από τις άλλες, τις καθημερινές. Καλεσμένοι μας ήταν οι δάσκαλοί μας. Σκοπός της εκδήλωσης, πέραν όλων των άλλων, ήταν να τιμήσει τους ανθρώπους αυτούς που προσέφεραν στη Μανωλιάσσα ό,τι μπορούσε ο καθένας, ανάλογα με τις δυνάμεις του. Τους ανθρώπους που πάλεψαν με δύσκολες συνθήκες για να μας κάνουν άξιους και ικανούς μαχητές της ζωής.

Τα τιμώμενα πρόσωπα (αυτοί που μπόρεσαν να έρθουν) ήταν ο Παν. Κοντράς, ο Βασ. Μπενέκος, ο Γεώργ. Γούτσας, η Αθηνά Μίκου, η Αθηνά Γιωτοπούλου, ο Κώστας Γιαννούλης, η Βασ. Κονταξή και η Μιράντα Σιώζου.

Είχαν πολλή να μας πουν και, όπως θα διαβάσετε στις άλλες στήλες, μας είπαν πολλά. Η εφημερίδα μας, «Τ' Αχνάρια», θα αφιερώσει ειδική στήλη για τους δασκάλους μας, για να συνεχίσουν την επικοινωνία μαζί μας. Έχουν ακόμη πολλά να μας

προσφέρουν.

Σας περιμένουμε!

Το φετινό καλοκαίρι δύο φωτιές ξέσπασαν στη Μανωλιάσσα. Η πρώτη προκλήθηκε από κόφτη κεραμιδιών κατά τη διάρκεια των εργασιών στο σπίτι της **Ελένης** και του **Ηλία Λιόντου**.

Η δεύτερη φωτιά ξέσπασε στις αρχές Αυγούστου στο κτήμα κάτω από το σπίτι της **Κατερίνας Ελ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**. Δεν έγινε γνωστό τι την προκάλεσε.

Αξίζει να αναφέρουμε πως και στις δύο φωτιές έτρεξαν όλοι οι Μανωλιαστές να βοηθήσουν στην κατάσβεση. Η Πυροσβεστική έφτασε σε χρόνο ρεκόρ στον τόπο των πυρκαγιών, τις οποίες κατέσβεσε με τη βοήθεια των χωριανών, χωρίς να πάρουν σημαντικές διαστάσεις.

Το Δεκαπενταύγουστο ανάμεσα στους ταξιδευμένους μας Μανωλιαστές είχα την ευκαιρία να πιάσω κουβέντα με τον **ΑΛΕΞΗ Ε. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ** και να γνωρίσω την οικογένειά του.

Με μεγάλη χαρά άκουσα την είδηση πως ο γιος του, **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**, τέλειωσε το Πολυτεχνείο (ΚΤΗ) της Στοκχόλμης Σουηδίας ως «Master of Science in Electrical Engineer», τον Οκτώβριο του 1998.

Από τον Φεβρουάριο του 1999 εργάζεται ως ερευνητής σε Internet τεχνολογίες στη **NOKIA** στη Βοστώνη (Αμερική).

Δεν υπερβάλλουμε να αναφέρουμε πόση χαρά και υπερηφάνεια νιώθουμε όταν πληροφορούμαστε για την πρόοδο των δικών μας παιδιών. Είναι το καύχημά μας.

ΛΕΥΤΕΡΗ, σε συγκαίριουμε θερμά και σου ευχόμαστε επιτυχίες σε κάθε σου προσπάθεια.

Συγχαρητήρια και στους γονείς που είναι στο πλευρό σου.

Η ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή με μπροστάρη τον παπα-Κώστα σε χρόνο ρεκόρ άρχισε την όψη της

Παναγίας. Συγκεκριμένα από 15 Ιουνίου μέχρι 15 Αυγούστου έγιναν οι εργασίες. Σηκώθηκε και στρώθηκε το δάπεδο (με μάρμαρα), υψώθηκε περιμετρικά ο τοίχος του ναού κατά ένα μέτρο, αλλοήθηκε η στέγη, προστέθηκε εξωνάρθηκας και μεγάλωσε ο ναός κατά 20 τ.μ. περίπου, χτίστηκε το καμπαναριό...

Με λίγα λόγια, άρχισε γενικά η όψη της Παναγίας.

Σε άλλη στήλη θα διαβάσετε τα ονόματα και τις προσφορές όλων όσων συνέβαλαν με οποιονδήποτε τρόπο στις παραπάνω εργασίες.

Πράγματι είναι εντυπωσιακός, όσο και αναμενόμενος, ο αριθμός των Μανωλιαστών που προσέφεραν στην Παναγιά μας.

Όλοι οι Μανωλιαστές κινητοποιήθηκαν για την Παναγιά και προσέφεραν ο καθένας με τις δυνάμεις του. Πολλοί εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για το έργο, χωρίς να λείψουν και οι καθόριστοι κριτές. Εκείνοι που ζητούν κάτι διαφορετικό, με περισσότερο μεράκι και λιγότερο απρόσωπο. Εκείνοι που θυμούνται την Παναγιά, το γραφικό εκκλησάκι χτισμένο και σκεπασμένο όλο με πέτρα, το τέμπλο, τα διόδια παράθυρα και τη μικρή ταπεινή πόρτα. Κατά πληροφορίες, στο υπέρθυρο υπήρχε μεγάλη κεραμεική πλάκα, που έφερε βυζαντινή γραφή.

Εδώ που τα λέμε, δεν έχουν άδικο. Η σημερινή εποχή έχει πολλή ευκολία για την οθολήρωση ενός έργου, αλλά λείπει το μεράκι...

Αποδεικνύεται καθημερινά πως ό,τι παλιό είναι και πιο όμορφο, έχει ψυχή, φέρνει τη σφραγίδα του δημιουργού.

Τελειώνοντας το χρέος στην Παναγιά, σειρά έχει ο Άν Λιας, ο παλιός Άν Λιας βέβαια και αυτή τη φορά να μη γίνει «αγνωρίστος», να μείνει αυτό που είναι...

Να ευχαριστούμε η Παναγιά να είναι κοντά σε όλους τους Μανωλιαστές, όπου κι αν βρίσκονται.

Το χωριό μας τα τελευταία χρόνια γνωρίζει έναν οικοδομικό οργασμό. Πολλά καινούργια σπίτια κατασκευάζονται και παλιά επισκευάζονται.

Η ανοικοδόμηση κυρίως προέκυψε από τους συνταξιούχους, που εγκαταστάθηκαν μόνιμα στο χωριό, από νέα ζευγάρια για μόνιμη εγκατάσταση ή για παραθερίση και από τις ανάγκες των μονίμων κατοίκων να φτιάξουν ένα καλύτερο νοικοκυριό.

Η ανοικοδόμηση αυτή ανέδειξε το χωριό και το κράτησε ζωντανό όλο το χρόνο.

Τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότεροι χωριανοί έρχονται για διακοπές στο χωριό. Αξίζει να σημειωθεί πως βλέπουμε πολλά μικρά παιδιά. Οι γονείς τους, μας λένε, πως ανυπομονούν τότε θα τελειώσουν τα μαθήματα για να βρεθούν στη Μανωλιάσσα, όπου και μένουν όλες τις ημέρες των διακοπών.

Οι φορείς πρέπει να το λάβουν σοβαρά υπόψη αυτό το γεγονός και να δώσουν μεγάλη σημασία στη δημιουργία κινήτρων και ερεθισμάτων που θα συνεχίσουν να κρατούν τα παιδιά στο χωριό...

Σας αποχαιρετώ, θα τα ξαναπούμε στο επόμενο φύλλο.

Ο Παλιός

ΜΙΑ ΒΡΑΔΥΑ ΓΕΜΑΤΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΙΣ

συνέχεια από τη σελ. 5

μερα που δουλεύουν τρεις και τέσσερις ώρες οι δάσκαλοι, ασφαλή και σήμερα κάτω από δύσκολες συνθήκες εργάζονται όλοι οι εκπαιδευτικοί, αλλά τα πράγματα έχουν αλλάξει ριζικά. Έχουν 15 παιδιά μπροστά τους. Έχουν την υλικότεχνική υποδομή ασφαλή καλύτερη από κάθε άλλη φορά και δεν έχουν τα 60, τα 50, τα 100, τα 160 που είχε ο Βασίλης ο Μπενέκος, αλλά και είναι μεγάλη χαρά απόψε για μένα ότι είμαι εδώ και ο δάσκαλος με τα 160 παιδιά έβαζε τον πήχυ για καθέναν από μας πολύ ψηλά.

Να βλέπουμε πάνω από εκεί που είμαστε. Απάνω από τις προσδοκίες που έθεταν οι γονείς μας. Μπορεί να σκέφτονταν τίποτα οι γονείς μας για μας, μπορεί να μας έβλεπαν στην ίδια ευθεία που ήταν και αυτοί. Τη δουλειά που έκαναν εκείνοι να κάνουμε κι εμείς με πολύ ευχαρίστηση. Αυτός είναι ο λόγος άλλωστε που ο συνάδελφος παλιός είπε και ανέφερε αριθμούς και έλεγε η πρώτη τάξη είχε 30, η πέμπτη τάξη είχε 5 παιδιά, στην έκτη 1. Γιατί; Γιατί όλα πήγαιναν στις δουλειές.

Λοιπόν, αισθάνομαι ιδιαίτερη χαρά που μπορώ να πω απόψε ότι ο δάσκαλός μου, ο κ. Μπενέκος, τόσα χρόνια έβαζε πολύ ψηλά τον πήχυ. Μας έδωσε μια τέτοια ώθηση, ώστε στη ζωή μας να κυνηγάσουμε και τα γράμματα, να παλέψουμε στη ζωή, να σταθούμε όρθιοι, με αξιοπρέπεια, με υπερηφάνεια και αυτό το κάνουν όλοι τα παιδιά από οποιοδήποτε χώρο κι αν το καθένα εργάζεται, μοχθεί σε αυτή τη ζωή.

Θερμά συγχαρητήρια στους εμπνευστές αυτής της διοργάνωσης και πάντοτε να έχετε αυτή την ώθηση

να δίνετε τέτοιες ευκαιρίες πέρα από τα συνηθισμένα που έχουμε σήμερα. Αυτά που εντάσσονται στις αξίες τις πνευματικές».

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΝΤΑΞΗ

«Αγαπητοί χωριανοί, για μένα είστε χωριανοί γιατί κι εγώ έζησα πολύ στενά μαζί σας σε αυτά τα χρόνια που ήταν δύσκολα και σήμερα νιώθω πολύ μεγάλη χαρά. Έχω να έρθω από το γάμο του μαθητή μου Λουκά».

«...νιώθω πολύ μεγάλη χαρά που βλέπω μια αληθινή Μανωλιάσσα, μια Μανωλιάσσα γεμάτη πρόοδο και προκοπή, την οποία εύχομαι πάντα να συνεχίσετε...»

Νιώθω πολύ μεγάλη χαρά που βλέπω μια αληθινή Μανωλιάσσα, μια Μανωλιάσσα γεμάτη πρόοδο και προκοπή, την οποία εύχομαι πάντα να συνεχίσετε. Χαίρομαι γιατί σας νιώθω πραγματικά χωριανούς, νιώθω τη γειτονιά κι όλο το χωριό, ανθρώπους μεμονωμένους και όλους μαζί, σας αισθάνομαι δικούς μου ανθρώπους.

Ήταν για μένα πολύ δύσκολα χρόνια γιατί δεν ήταν η σημερινή Μανωλιάσσα... Ήταν πιο εύκολο να πας από τη Γιάννενα στην Αθήνα παρά από τη Μανωλιάσσα στα Γιάννενα. Έχω και μια πικρία γιατί όταν φεύγαμε με τον κύριο Γούσια το Σάββατο να πάμε στο Μπιζάνι όπου φτάναμε λιπόθυμοι,

«...ευχαριστώ τους διοργανωτές αυτής της εκδήλωσης. Αυτό και μόνο το γεγονός δείχνει ότι η Μανωλιάσσα σήμερα στέκεται πολύ ψηλά πολιτιστικά και είναι για μας πολύ μεγάλη αυτή η χαρά...»

μας λέγατε στο καφενείο: Φεύγουν σαν να τα ομόθυσαν από το άστυ...

Ευχαριστώ τους διοργανωτές αυτής της εκδήλωσης. Αυτό και μόνο το γεγονός δείχνει ότι η Μανωλιάσσα σήμερα στέκεται πολύ ψηλά πολιτιστικά και είναι για μας πολύ μεγάλη αυτή η χαρά.

Δεν δημιουργήσαμε σχολεία, γιατί τα βρήκαμε έτοιμα, αλλά πιστεύω ότι καταβάλαμε κάθε προσπάθεια να δημιουργήσουμε ανθρώπους και μαθητές και σήμερα βλέπουμε να προοδεύουν τα σύγχρονα παιδιά της Μανωλιάσσας...».

ΜΙΡΑΝΤΑ ΣΙΩΖΟΥ

«Καλησπέρα σας, θέλω να σας ευχαριστήσω όλους γιατί μου δώσατε την ευκαιρία μετά από 32 ολόκληρα χρόνια να έρθω απόψε στη Μανωλιάσσα».

Γυρίζω πράγματι 32 χρόνια πίσω και θυμάμαι: Ήμουν 21 ετών, κοριτσάκι. Πήγα στον επιθεωρητή και μου είπε να πάω στη Μανωλιάσσα.

ΜΙΡΑΝΤΑ ΣΙΩΖΟΥ

Ήταν γνωστό το όνομα από το τραγούδι που λέγαμε στα χρόνια του Δημοτικού και του Γυμνασίου. Και πήγα να ρωτήσω πώς θα μπορούσα να πάω στο χωριό αυτό. Ήταν η πρώτη φορά που πατούσα το πόδι μου στο χωριό. Ήρθα εδώ και μου άρεσε πάρα πολύ το περιβάλλον. Συνεργάστηκα μόνο για λίγους μήνες με τον κ. Γούση. Δεν πρόλαβα να γνωρίσω τους χωριανούς.

Θέλω να ευχαριστήσω τη σπιτονοικοκυρά μου. Την κυρα-Χρύση με τον Δημήτρη, ο οποίος ήταν τότε ενός έτους. Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω τις αδελφές Ελπίδα, Λαμπρινή και Ευαγγελία, με τις οποίες ερχόμουν σε καθημερινή επαφή.

Εκείνο που θέλω να σας διαβεβαιώσω είναι τουτό: Αν και πέρασαν τόσα χρόνια, θυμάμαι πάντοτε αυτό το λίγο διάστημα που έμεινα εδώ. Είχα την ευτυχία να συνυπηρετήσω με τον Λευτέρη και πάντοτε ρωτώ και μαθαίνω τα νέα σας.

Πολύ συγκινητική η βραδιά αυτή. Σας ευχαριστώ όλους για την ευκαιρία που μου δώσατε να έρθω στο χωριό σας και να ζητήσω συγγνώμη από τους μαθητές μου, αν τους στενοχώ-

ρησα».

Την εκδήλωση έκλεισε ο δήμαρχος **Κ. Μπαρογιάννης**:

«Θέλω ειλικρινά να συγχαρώ όλους όσοι είχαν την έμπνευση, την ιδέα, να προκαλέσουν αυτή τη συγκέντρωση. Πράγματι, απόψε η συγκίνηση είναι πάρα πολύ μεγάλη. Εκείνο που βλέπω και διακρίνω είναι ότι όλη η Μανωλιάσσα αναγνωρίζει τη μεγάλη προσφορά όλων των δασκάλων που πέρασαν από το χωριό αυτό και τις πολύ δύσκολες συνθήκες κάτω από τις οποίες εργάστηκαν».

Πράγματι, πιστεύω πως είστε ήρωες στο πολύ μεγάλο έργο που προσφέρατε στο χωριό αυτό.

Σας ευχαριστώ και εγώ με τη σειρά μου για την ανταπόκριση να έρθετε απόψε στην τιμητική βραδιά που αξίζει σ' εσάς».

Στα τιμώμενα πρόσωπα δόθηκαν ως αναμνηστικά μία πλακέτα και η βιντεοκασέτα της εκδήλωσης.

Ακοιούθησε μπουφές με πίτες, μεζέδες, αναψυκτικά κ.λπ.

Κ.Π.Γ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Αδεσφόρτητα και ο Πολιτιστικός Σύλλογος ευχαριστούν θερμά τις κυρίες **Θάλεια Γ. Ισκού**, **Ευαγγελία Κ. Ισκού**, **Πόπη Ε. Παππά**, **Γεωργία Π. Νάκου** και **Μαγδαληνή Π. Γιωτάκη** γιατί προσέφεραν τις παραδοσιακές πίτες για τη μικρή δεξίωση που δόθηκε προς τιμήν των δασκάλων μας.

Η προσφορά τους σχολιάστηκε θετικά ανάμεσα στους προσκεκλημένους και συνέβαλε σημαντικά στην επιτυχία της όλης εκδήλωσης.